

மாண்புறு மகனாம் மகாஜன சிற்பி

ஜயரத்தின கீபல்

பிரித்தானிய மகாஜனர்களின் வெளியீடு

27. 10. 2013

Western Jewellers

Jewellers & Gem Merchants

வகை வகையான வடிவங்களில் தரமான தங்க நகைகளை குறைந்த விலையில் பெற்று கொள்ள நாடுங்கள் உங்கள் வெஸ்டன் ஜூவலர்ஸ்.

First Tamil Jewellery shop in UK
Specialise in 22^{ct} Gold, White Gold, Platinum
& Diamond Jewellery.

Tooting Branch.

230 Upper Tooting Road
London SW17 7EW
Tel: 020 8767 3445

Wembley Branch.

5, Plaza Parade, 29-33 Ealing Road,
Wembley, Middlesex HA0 4YA
Tel: 020 8903 0909

Season's Best is Summer, Saree's Best is Silk Emporium Sarees.

SILK
EMPORIUM

122 Upper Tooting Road
London SW17 7EN
Tel: 02086721900

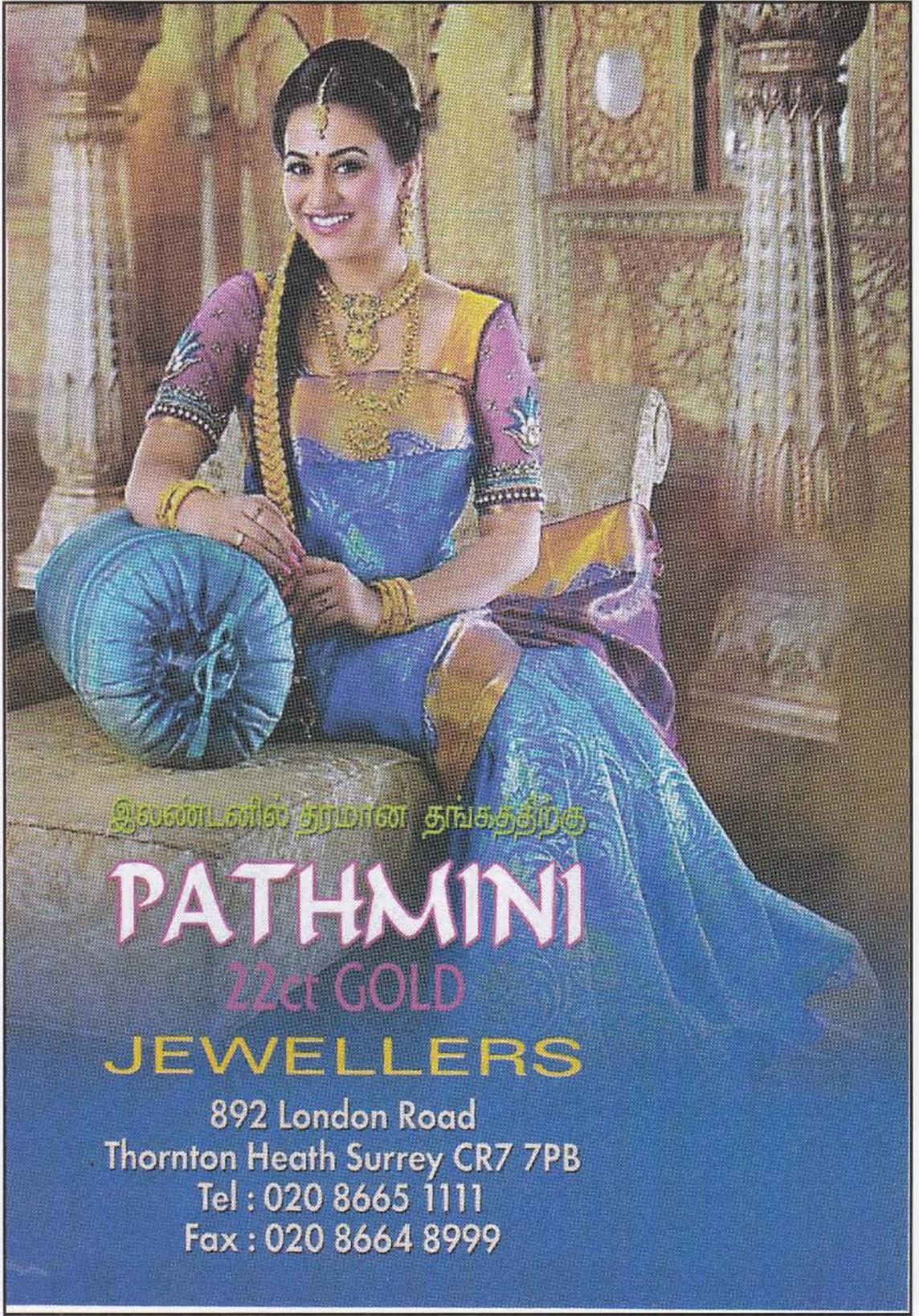
OPENING HOURS: MONDAY - SATURDAY (10.30 am - 6.30pm), SUNDAY (11.30am - 6.30pm)

‘மகாஜனக் சிற்பி’ ஜெயரத்தினம்
நூற்றாண்டு மலர் - 2013

மகாஜனக் கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கம் - ஐஇ
27.10.2013 ஞாயிற்றுக்கிழமை லண்டன் சிவன் நிலையத்தில்
நடாத்திய ‘ஜெயரத்தினம் நூற்றாண்டு விழாவில்
வெளியிடப்பட்டது

இலண்டனில் தரமான தங்கத்தீர்து

PATHMINI

22ct GOLD

JEWELLERS

892 London Road
Thornton Heath Surrey CR7 7PB

Tel : 020 8665 1111

Fax : 020 8664 8999

கல்லூரியில் எழுந்தருளியுள்ள சிவகாமி சமேத ஆனந்த நடராஜர்

குனித் புருவமுங் கொவ்வைச் செவ் வாயிற் குமிண்சிரிப்பும்
பனித் சடையும் பவளம்போல் மேனியிற் பால்வெண்ணீறும்
இனித்த முடைய எடுத்தபொற் பாதமுங் காணப்பெற்றால்
மனித்தப் பிறவியும் வேண்டுவ தேயிந்த மாநிலத்தே

தாரணி ஜுவலரி

Tharani Jewellery

தங்கத்தின் உணர்வுகளில்
மங்காத பெயர்
எது இருக்கும் என்ற
சிந்தனைக்கே
இடமில்லை...

54 Ealing Road, Wembley
Middlesex HA0 4TQ

020 8902 6777, 020 8902 7111

மாண்புறு மகன்
மகாஜனச் சிற்பி

தெ து ஜெயரத்தினம்

பழைய தங்கத்துக்கு
அதிக விலை
கொடுக்கும்
நிறுவனம்
லட்சுமியே

லண்டனில் No1 நுகை மாளிகை

Lakshmis Jewellers

276 High Street North London E12 6SA UK

Tel : 020 8470 5600 Fax : 020 8470 3448

எங்களுக்கு வேறெங்கும் கிளைகள் இல்லை

ஜயரத்தின மாலை

மகாஜனச் சிற்பி
ஜயரத்தினம்
நூற்றாண்டு மலர்

மலராசிரியர்
நாக சிறிகெங்காதரன்

வெளியீடு

மகாஜனக்கல்லூரி
பழைய மாணவர் சங்கம்
ஐக்கிய இராச்சியம்
27.10.2013

Contact

Mahajana College OSA-UK
10 Cotsford Avenue
New Malden
Surrey KT3 5EU

தந்தை தொடக்கித் தந்தவோர் சிறுபள்ளியை ஈழத்தின் தலையாய கல்லூரிகளில் ஒன்றாக கட்டியமைத்த, நவ மகாஜனாவின் சிற்பி தெ து ஜயரத்தினம் அவர்களின் நூற்றாண்டை நினைவுகூர்ந்து ஐக்கிய இராச்சியத்தில் வாழும் பழைய மாணவர்களின் காணிக்கை இச் சிறு தொகுப்பு.

கல்வியென்பது வெறும் ஏட்டுக்கல்வியல்ல என்ற கொள்கையுடையவர் நமது அதிபர். வைத்தியர்களும் பொறியியலாளர்களும் உருவானதிற்கு எந்த விதத்திலும் குறையாத தொகையில் எழுத்தாளர்கள், கலைஞர்கள், விளையாட்டு வீரர்கள், அரசியல்வாதிகள் என சமூகத்தின் சகல துறைக்குமான பிரஜைகளை உருவாக்கியவர் தெ து ஜயரத்தினம் அவர்கள். பெண்கள் கல்விக்கு அதிலும் குறிப்பாக இருபால் பாடசாலையாக மகாஜனாவை நடாத்தியது அவர் செய்த பெரும் பணி.

இருபத்தைந்து ஆண்டுகால ஜயரத்தின சகாப்தத்தின் பின்னர் அவர் ஓய்வுபெற்ற போது மகாஜனாவிலிருந்து அனைத்துக் கட்டிடங்களும் வசதிகளும் அவர் நிர்மாணித்தவையே.

மகாஜனாவுக்கு மட்டுமல்லாது தெல்லிப்பழை சைவப்பிரகாச வித்தியாசாலையின் முகாமையாளராகவும், சுன்னாகம் இராமநாதன் கலைக் கல்லூரி நெருக்கடிக்கு உள்ளான தருணத்தில் அதன் முகாமையாளராகவும் பெரும்பணி ஆற்றியவர் அதிபர். காடாய்கிடந்த தெல்லிப்பழை தூர்க்கை அம்மன் ஆலயத்தை புனரமைத்து மேன்மைப் படுத்தியதில் அமரரின் பணிபாரியதாகும்.

புதிதாக எழுதிய ஆக்கங்களுடன் தேவை கருதி சில ஆக்கங்கள் மறுபிரசுரம் செய்துள்ளோம். இவை அதிபரின் நினைவுகளைக் கணப்படுத்தும் என்பது எமது துணிவு. மருத நிலமாக இருந்த வலிவடக்கு அடைந்த பெருமாற்றங்களுக்கு 'மகாஜனா' என்ற அதிபரின் பெருங்கனவு முக்கிய காரணம்.

கனவும் நினைவும் மகாஜனாவே என வாழ்ந்த ஜயரத்தினப் பெருந்தகைக்கு எங்களின் நன்றிக் கடனில் ஒருபகுதி இந்நூல்.

கல்லூரி ஸ்தாபகர்
கல்விக்கலைஞன்

பாவலர் தெ அ துரையப்பாபிள்ளை

சங்கத் தலைவரின் செய்தி

எங்கள் மகாஜன மாதாவின் இன்றைய பெருமைக்கும் புகழுக்கும் காரணமான 'மகாஜனச்சிற்பி' அமரர் தெ து ஜயரத்தினத்தின் நூறாவது பிறந்த தினத்தை கொண்டாடுகின்றோம். இதனை முன்னிட்டு இந்த இதழ் வெளிவருகின்றது.

அதிபர் ஜயரத்தினம் அதிபராகச் செயற்பட்ட இறுதிக்கால மாணவர்களில் நானும் ஒருவன். அவர் எங்கள் கல்லூரியை வளமாக்கியவர். அதன் மூலம் மகாஜனா வழங்கிய கல்வி உலகம் முழுவதும் பலரை வளமுடன் வாழ வைத்துக் கொண்டிருக்கின்றது. அந்த நன்றியின் வெளிப்பாடாக அவருடைய பெயரில் விழாக்கள் நடைபெறுகின்றன.

அமரர் ஜயரத்தினம் நிறைந்த சைவ பக்தன். தெல்லிப்பழை தூர்க்கை அம்மன் ஆலயத்தின் தலைவராக இருந்து சைவ மக்களுக்குச் செய்த தொண்டு அளப்பரியது. இதே போலவே அவர் காலமாவதற்கு முன்பாக மாவிட்டபுரம் கந்தசாமி ஆலயத்தைப் புனரமைக்க உருவான குழுவின் தலைவராகவும் செயற்பட்டார். கல்வித் தொண்டுடன் அவர் ஆற்றிய சமய சமூகப் பணிகள் ஏராளம். அவற்றை எதிர்கால சமூகம் கவனத்தில் கொள்ள வேண்டும்

அமரர் ஜெயரத்தினத்தின் நாமம் மகாஜனா உள்ளவரை நிலைத்திருக்கும் என்பதில் ஐயமில்லை.

மாண்புறு மகனாம், மகாஜனச்சிற்பி
ஜயரத்தினம் பணி நினைவோம்!
வெல்லுக மகாஜன மாதா!

வே சிவானந்தராஜா
தலைவர்

மகாஜனக் கல்லூரி, தெல்லிப்பழை

அதிபரின் வாழ்த்துச் செய்தியும்
அன்பான வேண்டுகோளும்

எங்கள் மகாஜனக் கல்லூரியின் பொற்கால அதிபர், நவ மகாஜனச் சிற்பி, அமரர் தெ து ஜயரத்தினம் அவர்களின் நூறாவது பிறந்த தினத்தை அக்டோபர் 15ல் கல்லூரியில் சிறப்பாகக் கொண்டாடினோம். இந்த விழாவை கல்விக் கண்காட்சியாகவும் மூன்று நூல்களை வெளியிடும் விழாவாகவும் கொண்டாடினோம். இதனால் மாணவர்களுக்கும் கல்லூரிச் சமூகத்திற்கும் பெரிதும் பயன் கிடைத்தன. இந்த விழாவைச் சிறப்பாகக் கொண்டாடுவதற்கு இங்கிலாந்து பழைய மாணவர் சங்கம் நிதி அன்பளிப்புக்களைச் செய்தது. இந்த வகையில் எங்கள் நன்றிகளை தங்களுக்குச் சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

ஐக்கிய இராச்சியத்திலுள்ள மகாஜனக் கல்லூரிப் பழைய மாணவர்களாகிய தாங்கள், எங்கள் அதிபர் தெ து ஜயரத்தினம் அவர்களின் 100வது பிறந்த தினத்தை முன்னிட்டு ஒக்டோபர் 27ம் திகதி சிறப்பான விழா ஒன்றை நடாத்த இருப்பதை அறிந்து பெருமகிழ்வடைகின்றேன். இதனை முன்னிட்டு எங்கள் கல்லூரிச் சமூகத்தின் சார்பில் நல்வாழ்த்துக்களைக் கூறுவதோடு மிகுந்த நன்றியையும் தெரிவிக்கின்றேன்.

எந்த ஒரு நிறுவனத்துக்கும் ஓர் உயர்ந்த இலட்சியம் இருக்கும். இந்த இலட்சியத்தை அடைவதற்காக, அந்த நிறுவனத்தின் தலைவர்கள் முயற்சிப்பர். சில தலைவர்கள் சிறிய அபிவிருத்திகளை ஏற்படுத்துவர். இன்னும் சில தலைவர்கள் இந்த அபிவிருத்தியைக் குறைப்பார்கள். அல்லது அபிவிருத்தியைக் கூட்டுவார்கள். ஆனால் ஓரிரு தலைவர்கள் மகத்தான, மகோன்னத பணிபுரிந்து இலட்சியத்தை அடைவதற்கான புரட்சிகரமான மாற்றங்களைச் செய்து மாபெரும் அபிவிருத்திகளை ஏற்படுத்துவர். இத்தகைய மகோன்னத தலைவரே எங்கள் இதயத்தில் வைத்துப் பூசிக்கும், எங்கள் அதிபர், நவ மகாஜனச் சிற்பி தெ து ஜயரத்தினம் ஆவார்.

ஒரு கிராமத்துப் பாடசாலையை – எங்கள் மகாஜனக் கல்லூரியை - நாட்டிலுள்ள தலைசிறந்த பாடசாலைகளில் ஒன்றாக மிளிரச் செய்தார். இதனால் கிராமத்து விவசாயிகளின் பிள்ளைகளும், தொழிலாளர்களின் பிள்ளைகளும் கல்விகற்ற சமூகமாக உயர்ந்தனர். உயர் தொழில்களைப் பெற்று, பெரு வளமுடன் வாழ்கின்றனர்.

இந்த நன்றியையும் கல்லூரிப் பாசத்தையும் நினைவுகூர்ந்து உணர்வுபூர்வமாக எங்கள் அதிபரின் நூற்றாண்டு விழாவைக் கொண்டாடுகின்றனர்.

எங்கள் கல்லூரியில் சில அதிபர்கள் குறிப்பிடத்தக்க சில அபிவிருத்திகளைச் செய்த போதிலும், மகாஜனத் தாய் சில அபிவிருத்திகளில் தேய்ந்து ஒளி குறைந்து இருக்கிறாள். இதனால் மகாஜன மாதா கண்ணீருடன் இருக்கின்றாள்.

எங்கள் அதிபர் ஜயரத்தினம் சார் போன்ற ஒரு மகோன்னத தலைவர் வரும் வரையும், மகாஜன மாதாவின் பிள்ளைகளாகிய நாங்கள், கல்லூரியின் அபிவிருத்திக்கு பங்களிப்புச் செய்வது அவசியமாகும். இந்த அவசியமான, அவசர நடவடிக்கைகளை நாம் செய்யாவிடில், வேறு கல்லூரிகள் எங்கள் கல்லூரியிலும் பார்க்க முன்னேறக்கூடும். ஆதலால் வருங்கால அதிபருக்கும் நிர்வாகத்திற்கும் ஒவ்வொரு மகாஜனனும் தன்னால் இயன்ற பங்களிப்பை வழங்கி, கல்லூரியை மங்காமல், தேயாமல், ஒளி வீசப் பாதுகாத்து வருதல் வேண்டும்.

ஐக்கிய இராச்சியத்து மகாஜனக் கல்லூரிப் பழைய மாணவர்கள் எங்கள் கல்லூரியின் அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகளுக்கு உடனுக்குடன் செய்துவரும் பேருதவிகளுக்கு எங்கள் கல்லூ

ரிச் சமூகத்தின் சார்பில் நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன். கல்லூரியின், ஜயரத்தினம் நூறாவது பிறந்ததின விழா கொண்டாடுவதற்கு ஏதுவாக, **ஜயரத்தினம் நினைவு மண்டப** புனரமைப்புக்கும், **ஜெயரத்தினம், மகாஜனன்** ஆகிய இரு மலர்களை வெளியிடுவதற்கும் நிதி அன்பளிப்புச் செய்துள்ளீர்கள். இதனால் ஜயரத்தினம் பிறந்த தின விழா சிறப்பாக அமைய பேருதவியாக அமைந்தது.

நன்றி

வெல்லுக, மகாஜன மாதா!
வெல்லுக, மகாஜன தலைவா!

கு வேல்சிவானந்தன்
அதிபர்

17 October 2013

கல்லூரிக் கீதம்

(ஐன கண மன.....என்ற மெட்டு)

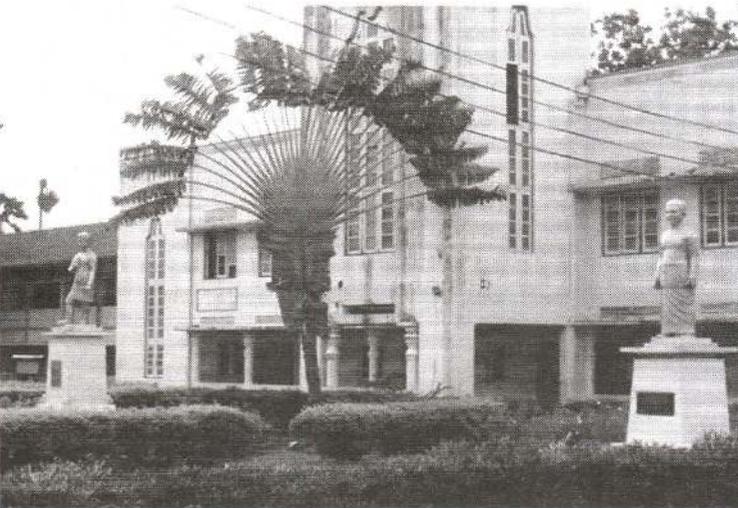
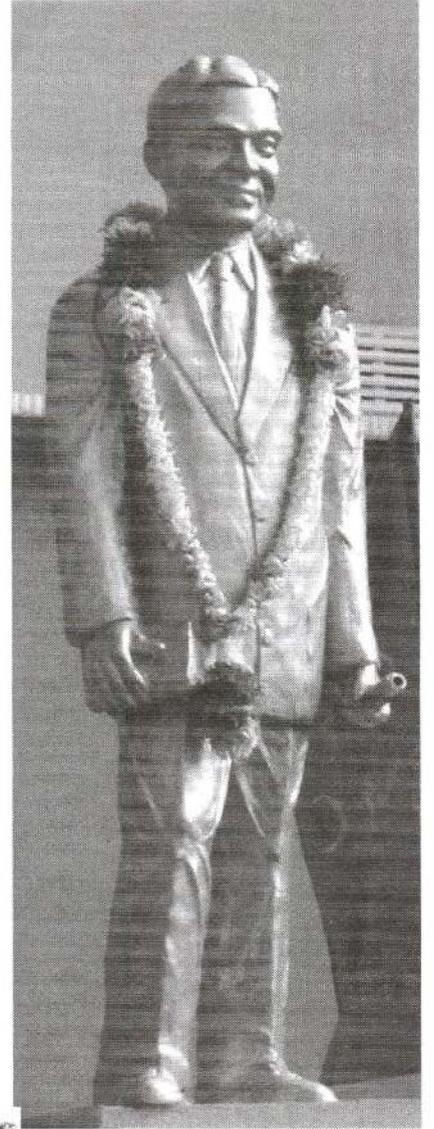
ஐயஐய மாஐன ஐயசுப மாதா
ஐயஐய மாஐன ஐயகே

கல்லூரித் தாபகர் கல்விக் கலைஞன்
துரையப் பாபுகழ் துதிப்போம்
மாண்புறு மகனாம் மகாஐன சிற்பி
ஐயரத் தினம்பணி நினைவோம்

வில்லுறு விளக்கு வியன்மறை எழுத்து
விளங்கிடு தாமரை யுடையோம்
உனைநீ அறியென் றுரையை
நினைவறு தொண்டிற் கண்டு
புனைமல ராகவே பெய்வோம்

வெல்லுக மாஐன மாதா
வெல்லுக மாஐன தலைவர்
நல்காய் நல்காய் நல்காய்
நல்லறம் பொருளின்பம் நல்காய்
வெல்லுக மாஐன மாதா.

புலவர் நா சிவபாதசந்தரம்

பிரதம விருந்தினர் திரு அப்பாத்துரை வயிரவழார்த்தி அவர்களின் வாழ்த்துச் செய்தி

இன்று நாம் அமரர் து.ஜயரத்தினம் அவர்களின் 100வது பிறந்த தினத்தை நினைவு கூருகிறோம். எதிர்கால தமிழர் சந்ததிகளுக்காக அமைதியான முறையில் உழைத்த மாமனிதரின் பிறந்த தினத்தை கொண்டாடும் அதே வேளையில், அவரின் மறைவுக்காவும் அஞ்சலி செலுத்துகிறேன். இந்த மண்ணில் 63 வருடங்கள் மாத்திரம் வாழ்ந்து, தன் உழைப்பால் தெல்விப்பழை என்னும் ஒரு கிராமத்தின் பெயரை தான் வழிநடாத்திய கல்லூரி மூலமாக உலகறியச் செய்த கர்ம வீரர் அவர். அவரது அளவற்ற தன்மைபிக்கையும், முடிவிலாத முயற்சி செய்யும் மனப்பான்மையும், சிறிதும் சலிப்படையாமல் உழைத்த இயல்பு நிலையும் கொண்ட அமரர் ஜயரத்தினம் அவர்களால் தான் தெல்விப்பழை கிராமம் இலங்கை வாழ் ஒவ்வொரு மக்களாலும் தினமும் உச்சரிக்கப்படும் ஒரு 'கிராமம்' என்றால் சிறிதும் மிகையாகாது.

சிந்தனை சிற்பி ஜயரத்தினம் அவர்கள், மகாஜனக் கல்லூரியில் பயின்ற மாணவர்களுக்கு ஒரு முன்மாதிரியாக விளங்கினார். ஒரு நாட்டின் எதிர்காலம் பாடசாலை வகுப்புக்களிலே உருவாக்கப்படுகிறது என்பதை தன் தீர்க்க தரிசனத்தினால் உணர்ந்து செயல்பட்டவர். வருங்கால சமுதாயத்தை உருவாக்கும் பாடசாலைகளில் அதை வழிநடாத்தி செல்வோரிடம் செயல்திறன் மட்டும் இருந்தால் போதாது என்று உணர்ந்து தன் சொந்த வாழ்விலும், புற வாழ்விலும் ஒரு சீரிய நெறியை, ஒரு கறைபடியாத உயர்ந்த ஒழுக்கத்தை கடைப்பிடித்த மாமனிதர் அவர்.

நெல்வயல்களும், களனிகளும் இயற்கை வனப்புகள் கொண்ட ஒரு கிராமத்தில் உருவாக்கப்பட்ட இப்பாடசாலை இன்று உலகமெல்லாம் பரந்து வாழும் மகாஜனாவின் பழைய மாணவர்களின் மனங்களில் உயர்ந்து நின்று தனது நூற்றாண்டையும், அதை உருவாக்கியவர்களின் வழித்தோன்றல் ஜயரத்தினம் அவர்களின் கனவை நனவாக்கி, அவரின் நூற்றாண்டையும் நினைவுகூருகிறது என்றால் அதைவிட பெருமை உண்டோ. இதை வழிநடாத்தி செயல்படுத்தும் அனைவருக்கும் என் வாழ்த்துக்களும் ஆசீர்களும்.

திரு வயிரவழார்த்தி பல்கலைக்கழகம் சென்ற முதல் மாணவர்களில் ஒருவர். மகாஜன கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்க (இலண்டன்) காப்பாளர்களில் ஒருவர்.

கொடி வணக்கம்

பல்லவி

கொடி பறக்குது கொடி பறக்குது
கொடி பறக்குது பாரடா
கோலமுற்ற கோலில் எங்கள்
கொடி பறக்குது பாரடா

(கொடி)

அனுபல்லவி

தீரமுற்றுத் திருவடைந்த
தெய்வதுரை யப்பரது
தீர்க்கமான தியானமதில்
தேறிவந்த மாசனாவின்

(கொடி)

மலர்மலிந்து மறையுரைத்து
மறுவிலாத சுடர்விரித்துத்
தலம்பொலிந்த மாசனாவைத்
தாங்குகொடியின் தாள்பணிவோம்

(கொடி)

தனமளித்து தவமிருந்து
தாவியாடுங் கொடியிது
மனமகிழ்ந்து மலர்கள் தூவி
வாழியென்று வணங்குவோம்.

(கொடி)

புலவர் நா சிவபாதசந்தரம்

MAHAJANA COLLEGE OLD STUDENTS' ASSOCIATION - CANADA

மகாஜனக் கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கம் - கனடா

(A registered as a non profit organization No: 001100556)

International Coordinator:
Mr. P. Kanagasabathy

Patrons

Mr. M. Karthigesu
Dr. Shun Sunder
Mr. S. Subramoniam
Mr. K. Thiraisingam
Mr. V. Ranjan
Mr. T. Iswarakumar
Mr. N. Jagathevan
Mr. V. Nantheeswarar

Advisor

Mr. N. Senthinathan

President:

Mr. K. Jayandran
president@mahajanan.org
416-705-1483

Vice President:

Mr. S. Senthinathan

Secretary:

Mr. Pavan Kandiah
secretary@mahajanan.org
416-458-1775

Asst. Secretary:

Treasurer:

Mr. S. Sivagowripalan
treasurer@mahajanan.org
416-451-8427

Asst. Treasurer:

Ms. S. Balaramany

Committee Members:

Mr. V. T. Mahalingam
Mr. R. Ravindran
Dr. K. Ravindran
Mr. S. Selvaraman
Mr. M. Sivakumaran
Mr. S. Sivathan
Mr. K. Suthasan
Mr. C. Santhirasekari
Mr. S. Radhegan
Mr. T. Vijayaseelan

ஆகஸ்ட் 31, 2013

கல்வியறிவை மட்டுமன்றி, கலை கலாச்சாரம் பண்பாடுகளுடன், தனிமனித வளர்ச்சிக்கு தேவையானவற்றை எமக்குக் கற்பித்தது எமது மகாஜனக் கல்லூரி.

இவற்றைக்கற்பித்த ஆசான்களையும், கல்லூரி அலுவலர்களையும், உதவியாளர்களையும் ஒருங்கிணைத்து, கட்டடங்களை மட்டுமன்றி, மாணவர்களின் அறிவையும், ஆற்றல்களையும், கல்லூரியின் தரத்தையும் உயர்த்துவதையே தனது பணியாக்கி வெற்றி கண்ட, எமது அதிபர், மகாஜன சிற்பி, அமரர் தெ. து. ஜெயரத்தினம் அவர்களின் நூற்றாண்டை நினைவு கூறுவதில், தங்களுடன் இணைந்து நாமும் பெருமை கொள்கிறோம்.

அமரர் வளர்த்த மகாஜனாவின் முன்னாள் மாணவர்கள், தாய் நாட்டிலும், வெளிநாட்டிலும் விழுதுகளாகி, கல்லூரியை தாங்கிவருகின்றனர். அதில் ஒரு விழுதான நாம், இவ்வருட ஆரம்பத்தில், அமரரின் நூற்றாண்டை ஆரம்பித்து வைத்தோம்.

மகாஜனாவை முன்னேற்றப்பாதையில் வழிநடத்திச் சென்றமையால், அமரர் தெ. து. ஜெயரத்தினம் அவர்களை தலைவர் என அழைத்து, சமர்ப்பணமாக, மகாஜனன் மலரை வெளியிட்டோம்.

இதை முழுமையப்படுத்தும் வகையில், தற்பொழுது கல்லூரியில் ஒழுங்கு செய்யப்பட்டிருக்கும், அமரரின் நூற்றாண்டு விழா சிறப்புற, எமது மனமார்ந்த நல் வாழ்த்துக்கள்.

வெல்லுக மகாஜன மாதா!

ஜெயேந்திரன் கனகசபை
- தலைவர்

104-1920 Ellesmere Road, Suite 203, Toronto, ON, , M1H 3G1, Canada

www.mahajanan.org; Voice/ Fax: +1.647.547.7096

மகாஜனக் கல்லூரி பழைய மாணவர் சங்கம் - ஐக்கிய இராச்சியம்

Mahajana College Old Students Association – United Kingdom

10 Cotsford Avenue, New Malden, Surrey KT3 5EU

Patrons

Mr K Jogeswaran
Mr W Thayalan

Dr S Navaratnam
Mr A vairavamoorthy

Mr G Natkunan
Mrs J Vigneswaran

Executive Committee – 2012 / 2013

President

Mr V Sivanantharajah

Secretary

MV Thavamuruganathan

Treasurer

Mr R T Sambanthan

Vice President

Dr (Ms) Theva Nathan

Asst. Secretary

Mr N Sri Sabesan

Asst. Treasurer

Mr V Hariram

Commetee Members

Mr S Ahilan
Mr W Jayabalan
Mr S Kuganathan
Ms V Navaratnam
Ms T Sooriyanarayanan
Mr K S Sharveswaran
Mr A Wimalathasan

Mr K S Balakumar
Mr S Kanesalingam
Mr S Kugarajah
Dr (Ms) S Rajasooriyar
Dr V Sivagnavel
Mr N Sri Gengatharan

Mr G Balakulendran
Mr N Kerupakaran
Ms G Ganeshakumar
Ms P Sivanesan
Mr V R Ramanathan
Mr P Tharmakulasingam

Co-Opt Members

Mr B Buvanendra
Ms Abbey Wimalathasan (Passed Away)

Mr S Kamalakkannan
Mr K Seyon

E-Mail: info@mahajana.co.uk

Web: www.mahajana.co.uk

அஞ்சலி செய்திடுவோம்

இராகம்: இராகமாலிகை

தாளம்: ஆதி

பல்லவி

அஞ்சலி செய்திடுவோம் - நாமே

அமரர் ஐயரத்தின அதிபர் புகழ்பரவி

அனுபல்லவி

நெஞ்சில் உறுதியோடும் நேசப் பரிவினோடும்
நித்தம் கலைவளர்த்த மெத்தப் பெரியவரை

(அஞ்சலி)

சரணம்

மாசனக் கல்லூரியை மாண்பால் உயரவைத்தார்
வண்ணக் கலைக் கழக பண்ணையென வளர்த்தார்
தேசம் புகழக் கல்விச் சேவையில் ஊறி நின்று
தியாகம் பல புரிந்த செம்மனச் செல்வரை

(அஞ்சலி)

தெல்லிப்பழையி லொரு கல்விக் கழகமது
திரு நாடிலங்கைக்கோர் தீபம் திலகமென்றே
வல்லார் புகழும் மாசனக் கல்லூரியினை
வளமார்ந்த கல்விக் கோர் தளமாக்கி வைத்தவரை

(அஞ்சலி)

தெய்வத் தமிழ் வளர்த்து சைவத்திறம் பெருக்கி
சீலத் தெளிவுடனே ஞாலத்தி லின்ப மெய்தி
உய்யும் நெறிமுறைகள் ஓங்கக் கல்லூரி தந்த
ஓப்பிலா ஐயரத்தன உத்தமரைப் பரவி

(அஞ்சலி)

கவிஞர் செ கதிரேசர்பிள்ளை

துரையப்பாபிள்ளை மண்டபத்தில்

இடம்பெற்ற இறுதியஞ்சலியின் போது

மாணவர்களால் பாடப்பட்டது (1976)

கதிரேசர்பிள்ளை ஆசிரியர் - கவிஞர், எழுத்தாளர். மகாஜனாவின் ஐந்து நாடகங்களை எழுதி, தயாரித்தவர்

கண்ணியக் கனவானே

இராகம்: தேஷ்
தாளம்: ஆதி

மின்னொளி ஓவியமே - மாசனா
மேன்மையின் இன்சுடரே
உன்னையே உன்னுகையில்- மாசனா
உருவமே உயருமால்

பொன்னின் எழிலோ நீ - மதலை
பேணும் குரலுரையில்
பண்ணும் புன்சிரிப்பால் - ஜய
ரத்தினம் ஆனாயே

உள்ளக் கடலினிலே - உன்தன்
உணர்வுப் புந்திரைகள்
அள்ளி அளித்திடுமே - அகிலம்
உள்ளும் மாசனாதான்

எண்ணிய கல்விப்பணி - உள்ளம்
ஏந்தும் சைவத்திறன்
கண்ணிய கனவானே - ஜய
ரத்தின மாமணியே

வாழிய உன் நினைவு - நாளும்
வழங்கும் பணிமுறையில்
வாழிய வாழியவே - ஜய
ரத்தினம் வளமாக

புலவர் நா. சிவபாதசுந்தரம்

துரையப்பாபிள்ளை மண்டபத்தில் இடம்பெற்ற இறுதியஞ்சலியின் போது
மாணவர்களால் பாடப்பட்டது (1976)

புலவர் சிவபாதசுந்தரம் ஆசிரியர், சிந்த தமிழறிஞர். முகாஜனாவின் கல்லூரிக் கீதத்தையும்
கொடிக் கீதத்தையும் ஆக்கியவர்

வாழ்வில் உனை மறவோம்

இராகம்: சிம்மேந்திரமத்யமம்

தாளம்: ஆதி

பல்லவி

வெற்றித் திருமகன் ஆனாய், இந்த
மேதினியே வியக்கும் சீர்மிகு மேலோய்

(வெற்றித் திருமகன்)

அனுபல்லவி

கல்விப் பணி புரிந்தாய் கலைகள் தமை வளர்தாய்
சொல்லும் தமிழ் மொழியின் சுகத்தில் மிகத் திளைத்தாய்

(வெற்றித் திருமகன்)

சரணம்

புன்னகை செய் முகமும் புனிதம் நிறை மனமும்
மன்னு சைவப் பணியும் வாழ்வின்றி கொண்டிருந்தாய்
கல்லூரித் தாய் மகிழக் காலமெலாம் உழைத்தாய்
உன்னை வணங்குகின்றோம் உளமார்ந்த நன்றி சொல்வோம்

(வெற்றித் திருமகன்)

காலத்தின் தேவையினைக் கண்டு பணிகள் செய்தாய்
ஞாலத்தோர் போற்றுகின்ற நலமார்ந்த பேறுபெற்றாய்
தெய்வப் பணி புரிந்தும் தேசப் பணிபுரிந்தும்
வையந்தனில் உயர்ந்தாய் வாழ்வில் உனை மறவோம்

(வெற்றித் திருமகன்)

புலவர் ம பார்வதிநாதசிவம்

துரையப்பாபிள்ளை மண்டபத்தில் இடம்பெற்ற

இறுதியஞ்சலியின் போது மாணவர்களால் பாடப்பட்டது (1976)

புலவர் பார்வதிநாதசிவம் மகாஜனா தந்த கவிஞர் எழுத்தாளர் வரிசையில் சிறப்பானவர்

இனிய தலைவர்

மயங்கி மறையும்
மாலைப் போதில்-
தெருவின் இரைச்சலை
மீறி எழுந்து.....
ஓங்கி ஒலித்த ஒருகூரல்
கேட்டு-

ஓடி வந்தேன்.....
எதிர்பார்திராத
இதய அதிர்ச்சி-
உனக்கு மட்டுமா?
உனது நிழலில்
உதித்த எங்கள்
இதயமும் அதிர்ந்தது....

சத்தம் இன்றி...
சத்தமேயின்றி...
மெத்தையின் மீது
நீட்டிய கால்களும்...
மூடிய இமைகளும்
காட்டிய தோற்றம்
எதிர்பார்த் திராத
இதய அதிர்ச்சி
உனக்கு மட்டுமா?

ஆண்டுகள் முன்பு
நான், அரும்பென இருக்கையில்
நீண்டு கிடந்த,
வகுப்பறை யோரம்....
பின்னால் இட்ட கைகளும்...

தொப்பியும்
புன்னகையுடனும்
உன்னைக் கண்டுள்ளேன்-
புன்னகை பூத்தே-
புலர்ந்த வதனம்..
புன்னகை இழந்து

சரிந்து கிடக்கையில்....
இதயம் அதிர்ந்தது...
இனிய தலைவரே....

அஞ்சலி செய்கிறேன்...
மௌனமாக...
குனிந்த தலையுடன்...
கட்டிலில் கனத்த
உடலுடன் கிடந்தாய்...
கட்டையும் சேர்த்துக்
கனலுடன் கலந்து
சுட்டிடும் நினைவு-
சுடர்ந்து கிளம்ப
இதயம் அதிர்ந்தது
இனிய தலைவரே-
அஞ்சலி செய்கிறேன்
மௌனமாக
குனிந்த தலையுடன்

குடையென விரிந்த
வாகை மரத்தின்
நிழலென நீண்ட
நெடுத்த பணிகளால்
அடைந்தது என்ன?
அரிய தலைவரே....
நிழலை விரித்து
எம்மை வளர்த்து
உழைத்த தலைவரே...
அஞ்சலி செய்கிறேன்
நெஞ்சம் நெகிழ....

வாசலில் இருந்து
வளைந்தபடி மறு
வாசல் வரையும்
வளர்ந்து செழித்த
குரோட்டன் செடிகள்

குழைகளை அழந்ததும்
 இதனைக் குறிக்கவா?
 இனிய தலைவரே
 இதனைக் குறிக்கவா
 இனிய தலைவரே?

மலர்ச்சியற்று மரத்துக் கிடந்த

உலர்ந்த பாத்திகள்
 உணர்த்திய திதனையா....?
 உனது பெயரிலே
 எழுப்பிய கட்டிடம்
 உயரும்போது
 இருப்பது பிளையென
 எண்ணியதாவோ
 இன்னுயிர் நீத்தாய்.
 இதயம் அதிர்ந்தது,
 இனிய தலைவரே
 உனக்கு மட்டுமா?
 உனது நிழலில்
 உதித்த எங்கள்
 இதயமும் அதிர்ந்தது.....
 இனிய தலைவரே.....

நீ இறந்து போனாய்
 நினைக்கச் சுடுகிறது.....
 பூ மலர்த்திப் போட்ட
 புது அணையில்
 உனை வளர்த்திக்
 குத்துவிளக் கேற்றிக்
 குனிந்தபடி நிற்கிறோம்
 நீ இறந்து போனாய்
 நிழலாய்த் தொடரும்
 எமை உன் நினைப்பு
 என்றும்.... இனிதாய்.....
 அஞ்சலி செய்கிறேன்

நெஞ்சம் நெகிழ....
 மௌன மாகக்....
 குனிந்த தலையுடன்.....!

இன்றுதான் இறுதியாய்
 ஊன்னுடல் காண்பேன்
 ஏன்றாலும் என்ன
 நீ-
 கால்கொண்டு மண்மீது
 நடந்திட்ட போது.....
 உனைக்கண்ட நினைவென்றன்
 நெஞ்சிலே வாழ்ந்து....
 நேற்றுத்தான் நேற்றுத்தான்
 நிகழ்ந்ததெனச்சொல்லி
 நினைவை அது மலர்விக்கும்
 உன்பெயரைச் சொல்லி

காலம் எரித்துக்
 கரைக்கும் வரை
 சோகங்களை யாரும் மறத்தல்
 எளிதல்ல
 ஆதலினாள்
 நூங்கள் அழலாம்
 இன்னும் பலர்,
 எங்கோ தூர இருந்தும்-
 உனை நினைத்துக் கண் நனைப்பர்
 நீ இறந்து போய் விட்டாய்,
 நினைவிறக்கவில்லை-
 அதில்.....

அஞ்சலி செய்கிறேன்
 மௌனமாக
 குனிந்த தலையுடன்

உ சேரன் (1976)

சேரன் மகாஜனா தந்த கவிஞர்களில்
 குறிப்பிடத்தக்கவர்

நெஞ்சத்துள் எறிந்த நிலவு

உனக்குநிகர் உலகத்தில் நீயே யென்று
ஏற்றிவைத்தாய் மாஜனவாம் ஒளிவி ளக்கைத்
தனக்குநிகர் தரணிமிசை தானே யென்று
தழைத்திட்டாள் நின்பணியில் எமது தாயாள்
மனக்குறைகள் தனையகற்றி மாஜனத்தாய்
மடியதனில் தவழவைத்தாய் மாண்பார் அண்ணல்
நினைத்ததெல்லாம் முடித்திட்டால் நினைத்த போது
நெஞ்சமெலாம் எறிந்திடுநல் நிலவு மாணாய்

நினைத்ததெல்லாம் முடித்திட்டாய் நினைத்த போது
நின்னாயுள்முடித்திட்டான்காலன் வந்து
சினைக்கையிலே நெஞ்சமெலாம் கனலே யாகி
நெக்குருக வைத்திட்டே நீத்தாய் எந்தை
உணர்வெலாம் ஒடுங்கஇன்று ஊமை யானோம்
தனக்கென்று வாழாது பிறர்க்காய்வாழ்ந்து
சரித்திரமே படைத்திட்டாய் சார்வாய் சாந்தி.

கொட்டலுற்ற மழையெல்லாம் எமக்காய்த் தாங்கிக்
கொதித்திட்ட வெயிலெல்லாம்எமக்காய்க் காய்ந்தாய்
கொட்டவைத்தாய் கண்ணீரைக் குளமாய் ஓடக்
கொதிக்க வைத்தாய்நெஞ்சமதைக்குமுற வைத்தாய்
எட்டுத்திக்கிருந்துன்றன் கோயில் நாடும்
இளையோர்கள் பேரறிஞர் பெரியோர் கூட்டம்
கட்டில்லாச் சனவெள்ளம்இவற்றின் மீது
கட்டையாய் மிதந்திட்டாய், கடிதே சென்றாய்

கட்டைதனில் அடுக்கியுன்னைக் கனலாற் சுட்டுக்
கடலினிலே சாம்பரெனக் கரைத்திட்ட டாலும்
விட்டகல வில்லையுன்றன் அழகுத் தோற்றம்
விரவுகின்ற குமிண்சிரிப்பும் ஒருங்கே சேர்ந்து
கட்டழகு மாறாத கருணை யூற்றாய்
கனகமதி போல்நின்று காலு கின்றாய்
எட்டட்டும் நின்ஆத்மா இறைவன் பாதம்
இறைஞ்சுகிறோம் சாந்திக்காய் இவணு றைந்தே.

இரா மருதயினர்

துரையப்பாயிள்ளை மண்டபத்தில்இடம்பெற்ற இறுதியஞ்சலியின் போது
படிக்கப்பட்டது (1976)

மருதயினர் எழுதுகனின் இறுதியில் மகாஜனா தந்த கவிஞர்களில் ஒருவர்

அவர் கனவு, நினைவு அத்தனையும் மகாஜனாவின் வளர்ச்சி, எழுச்சி

நான் ஆசிரியப் பதவி ஏற்ற சமயத்தில் யாழ்ப்பாணப் பாடசாலைகளில் அதிபர்களாயிருந்தவர்களை நினைவில் நிறுத்துகிறேன். ஸ்கந்தவரோதயாக் கல்லூரி, கொக்குவில் இந்துக் கல்லூரி, வைத்தீஸ்வரக்கல்லூரி, யாழ் மத்திய கல்லூரி, யூனியன் கல்லூரி, யாழ் இந்துக் கல்லூரி, சாவகச்சேரி இந்துக் கல்லூரி எனப் பட்டியல் நீள்கிறது. என் கண்முன்னே தோன்றும் இப்பாடசாலைகளின் அதிபர்கள் அத்தனை பேரும் பெரும்பாலும் தேசிய உடையில் காட்சி தருபவர்களாகவே உள்ளனர். அது ஏன்? எனது அதிபர் மாத்திரம் அந்த வகையறாவில் இல்லை? சிந்தித்தேன். பதில் காணக் காலம் எடுத்தது. உண்மை தெரிந்தது.

அதிபர் ஜெயரத்தினம் அவர்கள் அக்காலத்து அதிபர்கள் பெரும்பாலானவர்களில் இருந்து வேறுபட்டவராகவே எனக்குத் தெரிகிறார். ஸ்கந்தவரோதயா அதிபர் ஒறேற்றர் சுப்பிரமணியம், யாழ் மத்திய கல்லூரி அதிபர் A.E தம்பர், யூனியன் கல்லூரி அதிபர் I.P துரைரத்தினம், யாழ்ப்பாணக் கல்லூரி அதிபர் செல்லையா, யாழ் இந்துக்கல்லூரி அதிபர் சபாரத்தினம் மற்றும் வைத்தீஸ்வராக் கல்லூரி அதிபர் அம்பிகைபாகன் போன்றவர்கள் 1930களில் திரு ஹண்டி பேரின்பநாயகத்தின் வழிகாட்டலில் யாழ்ப்பாண இளைஞர் காங்கிரசில் தீவிரமாக இயங்கிக் கொண்டிருந்தவர்கள். இவர்களில் பெரும்பாலோர் தமது பட்டதாரிக் கல்விக்காக யாழ்ப்பாணக் கல்லூரியை நாடி அங்கு திரு ஹண்டி பேரின்பநாயகத்தின் அரவணைப்புக்கு ஆளானவர்கள். அவரது அறிவாற்றல், பேச்சாற்றல் மற்றும் கொள்கை நெறியினால் ஈர்க்கப் பட்டு அவர் வழி சென்றனர். அதிபர் அவர்களுக்கு அந்த வாய்ப்புக் கிட்டவில்லை. தந்தையார் மறைவுக்குப் பின் இளம் வயதிலேயே ஆசிரியராகி மஹரகம ஆசிரிய கலாசாலையில் பயிற்சி பெற்று மகா ஜனாவின் அதிபராகும் வாய்ப்புக் கிட்டியது. ஹண்டி அவர்களின் ஆளுமை எமது அதிபர் மேல் ஆதிக்கம் செலுத்துற்கான வாய்ப்பு ஏற்படவில்லை.

அக்கால கட்டம் அதிபர்களின் பொற்காலம் என்றே கணிக்கப் படவேண்டும். பாடசாலைகள் அரசுடமையாக்கப் பட்டிருக்கவில்லை. பாடசாலைகள் தனியார் சொத்து. ஒவ்வொரு பாடசாலையின் நடைமுறையும் அதிபர் அல்லது அதிபரதும் முகாமையாளரதும் வழிநடத்தலின் பிரகாரமே செயற்பட்டது எனலாம். கல்வி அமைச்சு கல்வித் திட்டத்தை வகுத்துக் கொடுத்தது. மாணவர் வரவினுக்கேற்ப மானியத்தை வழங்கியது. இடையிடையே கல்வி அமைச்சினது பரிசோதகர்கள் பாடசாலைகளுக்குச் சென்று அங்கே கற்பித்தல் எங்ஙனம் செயற்படுகிறது என்பதைக் கண்காணிப்பர். ஆகவே பாடசாலைக் கொடிஉயர் உயரப் பறப்பதற்கோ அல்லது கீழே இறங்குவதற்கோ அதிபரது நிர்வாகமே முழுமையான காரணியானது.

“மெய்வருத்தம் பாரார் பசிநோக்கார் கண் துஞ்சார் எவ்வெவர் தீமையும் மேற்கொள்ளார் கருமமே கண்ணாயினார்.....,என்பது ஒரு பழைய இலக்கியப் பாடல். எமது அதிபருக்கு இது மிகப் பொருத்தமான பாடல். அவர் சிந்தனை, செயல் அத்தனையும் மகாஜனாவின் எழுச்சி,வளர்ச்சி,உயர்ச்சி. இளைஞர் காங்கிரஸ் இயக்கத்திலே அவர் பெரிதாக நாட்டம் காட்டியதாகத் தெரியவில்லை. இளைஞர் காங்கிரஸ் சார்ந்த அதிபர்களில் பெரும்பாலோர் தேசியஉடையினையே உடுத்தி வந்தனர். ஹண்டி பேரின்பநாயகம் போன்றோர் கதர் உடையினையே வாழ்க்கை பூராவும் உடுத்தி வந்துள்ளனர். அதிபர் அவர்கள் மேலைத் தேய நாகரிகத்தைப் பெரிதும் மதித்தவர் ஆகவே அவர் தேசிய உடையினை ஆரம்ப காலங்களில் உடுத்தியதை

நான் காணவில்லை. மேற்கத்திய நாகரிகம் அவரைக் கவர்ந்தது உண்மை. பாடசாலை என்றதும் அவரது கண்முன்னே தெரிந்தது இங்கிலாந்தின் கல்வி முறையும் பாடசாலை அமைப்பும் மாத்திரமே. அவரது சிந்தனை வேறு எதிலுமே போனதாகத் தெரியவில்லை. அவரது கனவிலும் நனவிலும் பாடசாலையின் உயர்ச்சியைத் தவிர வேறு சிந்தனை இருந்ததாகத் தெரியவில்லை. தமது பாடசாலையினையும் இங்கிலாந்திலே காணப்படும் புகழ் பெற்ற **Grammar Schools** போன்ற சாயலில் மாற்றிட வேண்டும் என்ற அபிலாசையுடனேயே உழைத்தார்.

இளைஞர் காங்கிரஸ் தனது பிரதான கொள்கையாக நான்கு அம்சங்களை வலியுறுத்தியது.

1. அந்நிய ஆட்சியிலிருந்து விடுபட்டு இலங்கை யூன சுதந்திரம் பெற்ற நாடாக விளங்க வேண்டும்
2. தமிழ்ச் சமூகத்தின் புற்று நோயாகப் பீடித்திருக்கும் சாதிபேதம் முற்றாகவே ஒழிக்கப் படவேண்டும்.
3. ஏழை மக்களது வாழ்க்கைத் தரம் கௌரவமான நிலைக்கு உயர்த்தப் பட வேண்டும். தொழில் மகத்துவம் பேணப்பட வேண்டும்.
4. பாடசாலைகளில் மாணவர்களுக்கு அவரவர் தாய் மொழியிலேயே கற்பித்தல் நடைபெற வேண்டும்.

இளைஞர் காங்கிரஸ் மிகத் தீவிரமாக இயங்கிய சகாப்தமான 1928 முதல் 1942 வரை ஆண்டு தோறும் இலங்கையின் தென்பிராந்தியத்திலிருந்தும் இந்தியாவில் இருந்தும் அறிஞர்களை அழைத்து வந்து கொள்கைப் பிரசாரம் செய்து வந்துள்ளது. இதன் காரணமாக அரசாங்கத்துடனும் ஏன் சமூகப் பிரமுகர்களுடனும் கூட மோதவேண்டிய நிலை ஏற்பட்டது. அதிபர் அவர்கள் இளைஞர் காங்கிரஸ் உடன் நெருக்கமான தொடர்பினை வைத்திருக்காவிட்டாலும் மனதளவில் இளைஞர் காங்கிரசின் கொள்கைகளை அங்கீகரித்துள்ளார். ஆனால் எந்த விதமான படாடோபமும் இல்லாமல் அதன் கொள்கைகளை நடைமுறைப் படுத்தியுள்ளார் எனத் தெரிகிறது. உதாரணமாக ஸ்கந்தவரோதயா அதிபர் ஒரேற்றர் அவர்கள் சாதி பேதத்தினை ஒழிப்பதற்காக எடுத்த முயற்சியில் பாடசாலை ஆசிரியர்கள் மற்றும் மாணவர்களுடைய எதிர்ப்பு எத்தகைய விளைவுகளை ஏற்படுத்தியது என அவர்களே கட்டுரை ஒன்றினில் வெளியிட்டுள்ளார்கள். ஆனால் அதிபர் ஐயரத்தினம் அவர்கள் எந்த வித எதிர்ப்போ பிரச்சினையோ இல்லாமல் மிகச் சுலபமாகவே சிறுபான்மை இனத்தவர்களைத் தனது பாடசாலையில் சேர்த்துள்ளார்.

யாழ்ப்பாணப் பாடசாலைகளிலே ஆங்கிலத்தினை ஒரு பாடமாகக் கற்றுத் தேறிய பட்டதாரிகளாகவே முதல், இரண்டாவது ஏன் மூன்றாவது தலைமுறை அதிபர்களாக இருந்துள்ளனர். என் போன்ற விஞ்ஞானப் பட்டதாரிகள் அதிபர்களாக நியமனம் பெற்றது நான்காவது ஐந்தாவது தலைமுறை பாடசாலை அதிபர்கள் நியமனக் காலத்திலே தான். ஆகவே ஆங்கில மொழி பாடசாலைகளில் மிகவும் முக்கியத்துவம் பெற்றது. அரசாங்க உத்தியோகம் பெறவேண்டுமாயின் ஆங்கிலத்தில் அதிக திறமை காட்ட வேண்டிய தகமை தேவையாயிற்று. இளைஞர் காங்கிரஸ் கொள்கை அளவிலே தாய் மொழியிலேயே கல்வி புகட்ட வேண்டும் என்று வலியுறுத்திய போதும் 1945ஆம் ஆண்டினிலே அமரர் C.W. W கன்னங்கரா இலவசக் கல்வி மற்றும் தாய்மொழிக் கல்வி என்ற சட்ட மூலத்தினைக் கொண்டு வரும் வரைக்கும் ஆங்கில மொழி பாடசாலைகளிலே ஆதிக்கம் புரிந்தது. வகுப்புகளில் மாணவர்களுடன் ஆங்கிலத்திலேயே பேச வேண்டும், தமிழில் பேசினால் தண்டம் கொடுக்க வேண்டும் என்று நிர்ப்பந்தம் கூட சில

பாடசாலைகளில் இருந்தது.

அதிபர் அவர்கள் ஆசிரியர் கூட்டங்களில் வலியுறுத்துவதுண்டு. இது அதிபரின் ஆங்கில மோகத்தின் காரணமாக அல்ல, மாணவர்கள் ஆங்கிலத்தில் பேசும் திறன் பெற வேண்டியவர்களாக இருக்க வேண்டும் என்பதனைக் கருத்தில் கொண்டே இத்தகைய அறிவுரைகளை எமக்கு எடுத்துரைத்தார்கள். ஆனால் இளைஞர் காங்கிரசின் கொள்கையில் ஒன்றான தாய்மொழிக் கல்வியை எமது அதிபர் அங்கீகரித்தார் என்பது அவரது நிறுவியவர் நாள் அறிக்கைகள் சிலவற்றிலிருந்து அறிய முடிகிறது. ஏற்கனவே நாள் குறிப்பிட்டது போன்று அவர் தனது கொள்கையினைப் பத்திரிகைகள் வாயிலாகவோ அல்லது தனிப்பட்ட அறிக்கைகள் மூலமாகவோ பிரகடனப் படுத்தவில்லை. தனது கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறுவதற்கான களமாக வருடாவருடம் நடைபெறும் நிறுவியவர் நினைவு நாள் அறிக்கையில் மாத்திரம் எடுத்துக் கூறியுள்ளார். அதிபர் ஹண்டிப் பேரின்பநாயகம், ஒரேற்றர் சுப்பிரமணியம், A.E தம்பர் போன்றவர்கள் ஓரளவு அரசியலில் தீவிரம் காட்டியமையால் தொழிற்சங்க நடவடிக்கைகளிலும் ஈடுபாடு காட்டினார்கள். அதன் விளைவாக வடமாகாண ஆசிரியர் சங்கத்தின் பிரபல உறுப்பினர்களாகவும், அதன் காரணமாக அகில இலங்கை ஆசிரிய சம்மேளத்தில் தலைமை ஏற்கின்ற அளவுக்கு தொழிற் சங்க நடவடிக்கைகளில் ஈடுபட்டனர். ஆனால் நமது அதிபர் அவர்களோ தான் உண்டு தனது பாடசாலை உண்டு என்ற எண்ணத்திலே வடமாகாண ஆசிரியர் சங்க நடவடிக்கைகளில் அத்தனை தீவிரமாக உழைத்ததாக நாள் அறியவில்லை. அவர்களில் பலர் பல நாடுகளுக்கு, சம்மேளனங்களில் பங்கு பற்றுவதற்காகப் பலமுறைகள் பாடசாலையை விட்டே சென்றுள்ளார்கள். அதனை எங்கள் அதிபர் அவர்கள் விரும்பியதில்லை. ஒரேயோரு சமயம் மாத்திரம் மலேசியாவுக்கு அதுவும் பாடசாலை விடுமுறைக்காலத்தில் சென்றுள்ளார்கள். அது கூட பாடசாலை வளர்ச்சி நிதி சேகரிப்புக்காகவே. இதைத் தவிர அவர் ஒரு நாளேனும் பாடசாலைக்குச் சமூகம் கொடுக்காமல் இருந்ததில்லை என உறுதியிட்டுச் சொல்ல முடியும். ஆனால் வடமாகாண அதிபர்கள் சங்கத்திலும், வடமாகாண பாடசாலைகள் விளையாட்டுச் சங்கத்திலும் பிரதான பதவிகளை வகித்துள்ளார்கள். அவை இரண்டும் பாடசாலை சார்புடையவை என்பதாலும் அங்கே எடுக்கப்படும் தீர்மானங்கள் பாடசாலையின் நாளாந்த நடவடிக்கைகளைப் பாதிக்கும் என்பதாலும் அந்த இரு அமைப்புகளிலும் பிரதான பங்கினை அதிபர் அவர்கள் ஏற்றார்கள்.

1970ஆம் ஆண்டு இளைஞர்கள் ஒருமித்து ஏற்படுத்திய புரட்சி அரசாங்கத்தினை வித்தியாசமான முறையிலே சிந்திக்க வைத்தது. பாடசாலைக் கல்வி வெறுமனே அரசாங்க அலுவலகங்களில் வேலை பெற்றுக் கொடுப்பதற்கோ அல்லது தொழில்சார் விற்பன்னர்களை உருவாக்குவதற்கோ மாத்திரம் அல்ல. நாளாந்தம் தமது வாழ்வியலை செம்மையாக நடத்துதற்கு வேண்டிய ஆதாரக் கல்வியாகவும் அமைய வேண்டும் என்ற புதிய சித்தாந்தத்தினை அரசினை மனதிற கொள்ள வைத்தது. கொழும்பு பல்கலைக்கழகப் பேராசிரியர் ஓஸ்மண்ட் ஜெயரத்தினா அவர்கள் மூலமாக தயாரிக்கப்பட்ட அறிக்கை உடனடியாக அமுலாக்கப் பட்டது. அவசர அவசரமாகச் செய்யப் பட்டாலும் அதில் நல்ல அம்சங்கள் இருந்தன என்பதை மறுப்பதற்கில்லை. இந்தப் புதிய கல்வித்திட்டத்தின் விளைவாக ஏற்பட்ட மாற்றமே தொழில் முன்னிலைப் பாடக்கல்வி. நடுநிலை வகுப்பு மாணவன் ஒவ்வொருவரும் இரண்டு தொழில் முன்னிலைப் பாடங்கள் கற்க வேண்டும். அதில் ஒன்று பாரம்பரியமான தொழிற் பாடம் மற்றையது உள்வூரில் மக்கள் செயற்படுத்தும் ஏதாவது தொழில் பற்றியது. இதன் மூலமாக மாணவர்களுக்குத் தொழில் மகத்துவம் பேணலுடன், பாடசாலைக் கல்வி முடிவுறும் போது ஏதாயினும் ஒரு தொழில் செய்யக் கூடிய தகமையும் இருக்கும். பாடசாலைக் கல்வி முடிந்ததும் அவன் ஏதாயினும் தொழில் செய்து தன்னைத் தான் காப்பாற்றுதற்கு

வேண்டிய அடிப்படைத் திறன்களை கொண்டிருப்பான். இத்தகைய ஒரு செயற்றிட்டத்தினைக் கல்வியில் அரசு கொண்டு வந்தது 1970ஆம் ஆண்டினிலே. ஆனால் எமது அதிபர் 1960ஆம் ஆண்டிலேயே எமது பாடசாலையில் இதனைப்புகுத்தி வெற்றியும் கண்டார். Concrete works, Plywood cutting போன்ற தொழிற்பாடங்களை மாணவர்களுக்குப் போதிப்பதற்கான வழி வகுத்தார். எத்தனை தீர்க்கதரிசனம்.

எமது அதிபர் நிறைந்த பக்திமான். அவர் மறைகின்ற போது தெல்லிப்பழை தூக்காதேவி ஆலயத்தின் நிர்வாகசபையினது தலைவராக இருந்தார். அந்த ஆலயத்தின் வளர்ச்சிக்கு அதிபர் அவர்களும் தூக்கா தூந்தரி தங்கம்மா அப்பாக்கூட்டியும் ஆற்றிய பணி அளப்பரியது. ஆனால் எமது அதிபரின் சமய வாழ்வின் அவதானித்த பொழுது அவர் தூக்கா தேவி ஆலய நிர்வாகத்தில் ஈடுபட்டது தனது ஓய்வெழும்பும் காலத்திற்கு அண்மையாகவே. அதுவரை அவரால் பாடசாலை தவிர வேறு எதனைப் பற்றியும் சிந்திக்க முடியாமையே காரணமாயிருந்தது. மாணவர்கள் சைவச் சூழலிலே வளர்க்கப்படவேண்டும் என்பதில் மிகவும் தீவிரமான கொள்கை உடையவராகவிருந்த அதிபர் அதற்காகவே பாடசாலை வளாகத்திலேயே ஆலயம் ஒன்றினை நிறுவினார். சிவகாமி சமேத ஆனந்த நடராசர் ஆலயத்திற்குத் தினசரி காலை வேளைகளில் ஆராதனை நடந்தது. மாணவர்கள் ஆலய தரிசனத்துடனேயே வகுப்பறைக் கல்வியினை ஆரம்பித்தனர். இராமநாதன் கல்லூரி, பரமேஸ்வராக் கல்லூரி தவிர்ந்து ஏனைய பாடசாலைகளில் பாடசாலை வளாகத்திலே ஆலயத்தினை முதல் முதலாக அமைத்த பெருமையை அதிபர் அவர்கள் பெறுகிறார்கள். ஏனைய மதத்தினரையும் அதிபர் மறந்தவரல்லர். கிறிஸ்தவர்கள் அந்த நேரத்தில் பிரார்த்தனை நடத்த ஏற்பாடுகள் செய்து கொடுத்தார். நான் அதிபராக இருந்த சமயத்தில் அதிபர் அடியினைப் பின்பற்றி இஸ்லாமிய மணவர்களுக்கும் பிரார்த்தனை செய்வதற்கென இடம் ஒதுக்கிக் கொடுத்தோம்.

மாவிட்டபுரம் கந்தசாமி ஆலயத்திலும், திருக்கேதீஸ்வரத்திலும் மகாஜனக் கல்லூரி திருவிழாக்கள் நடத்தியது. அங்கு மாணவர்கள் பெருமளவில் சென்று ஆராதனையில் பங்கு பற்றினார்கள். தெல்லிப்பழையினில் முதல் முதலாக LIONS CLUB INTERNATIONAL தொடக்கப் பட்டது 1976ஆம் ஆண்டினிலே. அதன் முதல் தலைவராய் இருக்கலாம் என நான் சொல்லத் தேவையில்லை. ஆம் அதிபர் அவர்களே தான். இதனை எப்படி ஏற்றார்? அதிபர் அப்போது பாடசாலையில் இருந்து ஓய்வு பெற்றுள்ளமையால் அப்பதவியை ஏற்றார். தொடர்ந்து அவர் மறைவுவரை அந்த அமைப்பின் மூலமாக அளப்பரிய தொண்டாற்றினார். ஆனால் அக்காலம் மிகக் குறுகியதாகி விட்டது. தன்னைக் கண்டு தானம் வழங்கு என்பார்களே. அதிபர் அவர்களுக்கு தான் என்பது தனது பாடசாலையாகிவிட்டது. ஆகவே அதற்காகத் தான் செய்யக் கூடிய அத்தனையையும் செய்த பின்னரே தான் ஏனைய சிந்தனைகள். அப்படிப் பார்க்கும் பொழுது அவரது குடும்பம் கூட இரண்டாம் இடம் தான். அவரது வாழ்க்கை தவ வாழ்க்கை. அவரைப் போன்று இன்னொருவரைக் காண்பது அரிது.

பொ. கனகசபாபதி

திரு கனகசபாபதி அவர்கள் மகாஜனாவின் பொற்கால ஆசிரியர்களில் ஒருவர். முன்னாள் அதிபர்.

THE LATE T.T.JAYARATNAM

My Tribute to a Friend and Colleague

Jayaratnam's life is the story of a man's total dedication to his great dream. He envisioned a modern new Mahajana, re-born and equipped to match the educational and cultural aspirations of his people. With him it was a sacred mission. His personal interests were willingly sacrificed to build up his ideal school. It is an unselfish streak, even a noble kink in the brain, that drives a man to work more for the common good than for his own. If Jayaratnam had lavished all that devotion on his own private projects instead of on an obscure elementary school in his village, it would have made all the difference to his own well-being, but hardly any difference to his community. That is the dividing line between the much admired business entrepreneur and the social worker. The entrepreneur has no eye for anything that does not smack of profit. It is just greed. The enthusiast for culture or educational progress also goes out in quest of new worlds to conquer. But neither money making nor enriching himself has any place in his program. He would rather re-mould his people's life and enrich the soul of his country. That is the picture Principal Jayaratnam has left to his posterity. Early in life he fell in love with his dream, a dream of transforming his family school into a Grade I college, capable of providing University admission instruction to the boys and Girls of his village. How well he succeeded is the story of Mahajana College.

Jayaratnam's passion for educational service came as a hereditary trait. He was following the dream that had guided his father Taylor Thuraiappapillai, who was also famous in his day as a poet. He was better known, however, as the founder of an English school, which he aptly named Mahajana- the people's- English school. That was the birth of Mahajana College, in 1910. The people of his village however, were both to call it by the name the founder had given it. They continued to call it 'Taylor's School'. It was some years before the baptismal name came to be accepted, not until the founder's son had given it, its today's enduring status as a college.

In 1945 when Jayaratnam took over the administration of Mahajana, it was still a Grade III school. It could only teach up to the Junior school Certificate. Such school worked under a great handicap. The best teachers were not attracted because the salary scales were lower. The better and wealthier students were drawn to the higher grade schools, and schools like Mahajana were left to cater to the second rate only. The new principal was determined to lift his school out of this disadvantaged status.

1945 also saw the passing of the Free Education Act, in its results one of the most far-reaching laws ever passed by the Sri-Lankan legislature.

It threw open to every child in the land the right to receive free education from 'the Kindergarten to the University', as the Minister who sponsored the bill proudly expressed it at the time. The government undertook to pay the entire salary bill of the teachers, thus removing the greatest single financial obstacle to the free and efficient development of school. The rural schools had come late into the race for English education. These under-privileged schools were now given a chance to expand and grow.

Principal Jayaratnam was not slow to seize this opportunity to reach out to his dream of a collegiate Mahajana. The new law opened a flood of admissions to all English schools. Teachers moved to enlarge their schools to take in the growing numbers. It was a period of great hope and expansion. Jayaratnam and his team threw themselves into this task

with great zeal and public spirit. Their school had to provide the infrastructure needed to educate on a scale they had never imagined they would be called upon to. A new building program was unleashed. Classrooms and laboratories sprang up as if by magic. The library was expanded. Neighbouring landowners were persuaded to donate or sell to provide for their sports fields. Qualified and capable teachers were brought in. Friends and parents responded enthusiastically. So much goodwill and popular support flowed into their campaign that in two years, in 1947, their school was recognized as a Grade II college; and two years later in 1949, the school was raised to Grade I. Their dream had come true. In just four years Mahajana had jumped to top rank, a tribute to the principal's genius for leadership.

The daily exodus of Tellippalai children by train and bus to the town schools was now halted for good- a great blessing to the parents and to the pupils themselves.

In those days it was a common practice for schools to organize carnivals, some of them even a month long, to raise funds. As a rising school Mahajana had developed an insatiable hunger for more, and decided to have her own carnival. Tellippalai was too far out of the way to draw daily crowds; so the Mahajana carnival was sited on one of the Jaffna Municipal grounds. When I congratulated Jayaratnam at the carnival on their excellent set up and arrangements, he told me, not without his characteristic smile, "No, Kanagaratnam. It's a very anxious time with us now. We have thrown so much money into this. If we don't make it, we are all going broke".

Apparently he and his assistants had mortgaged their credit to the limit to raise the initial funds needed to get the venture moving. It was a risk they were collectively taking to realize their dream. In spite of their early fears the Mahajana Carnival turned out to be a financial success.

I was working with Jayaratnam in the Executive Committee of the Northern Province Teachers' Association. He was a moderate, left of centre, one might call him. He was free from any kind of extremism. I never saw him lose his temper in a discussion. Even when he could not see eye to eye with another, he never allowed his disagreement to colour his language. One day we happened to discuss the government's move to take over the schools. The proposal had raised a lot of opposition from the managers of the older schools. He told me that most of his assistants were disturbed over the government's intentions. They felt that the school was their child, built up with their sweat and service over the years. His answer, he said, was that their school would still remain theirs; the government could never take it away from Tellippalai, and that Mahajana would be always there to serve their people, even after the government had taken over the management. That view was not something I had expected from a man who was virtually in sole control of the school, - even though it was not his property of law. Almost every school manager of the day opposed the take over, not all of them for altruistic reasons. But here was a manager, himself the architect of his school, willing to co-operate.

There she is today, Mahajana College, one magnificent memorial to her maker. The story of Jayaratnam and his faithful band of teachers who strove so nobly and unselfishly to provide that palace of learning to the people of their country, will never be forgotten.

A S Kanagaratnam

(This speech was written by Mr.A.S.Kanagaratnam to present at the inaugural meeting on 25th Oct 87. He could not attend due to ill-health and it was read out by Mr.C.J.Thamotharam.)

அதிபர் ஜெயரத்தினம் கால சாதனைகள் - தொடருகின்றன.....

1978இல் அதிபர் கனகசபாபதி வைரவிழா நினைவான இரண்டாண்டுக்குக் கட்டிடத்தை தலைமைதாங்கி திறந்து வைத்தபோது ஜயரத்தினம் கட்டாத முதலாவது கட்டிடமாக அது இருந்தது. 1800 பேர் படித்த மகாஜனாவின் அத்தனை கட்டிடங்களும் வசதிகளும் ஜயரத்தினத்தின் தலைமையில் உருவானவைகளே. இத்தகைய சாதனை வேறு எங்காகிலும் இருந்திருக்குமா என்பது தெரியவில்லை.

இன்று ஒரு மூன்றாண்டுக்குக் கட்டிடமும் 6 இரண்டாண்டுக்குக் கட்டிடங்களும் மகாஜனாவுக்கு வளத்தையும் பெருமையையும் கொடுக்கிறது.

BIRTH AND RISE OF MAHAJANA

Pavalar T.A. Thuraiappahpillai, who was the founder of Mahajana started his career as a teacher and later became the Head master of Tellippalai American Mission School which is presently known as Union College. His long teaching career along with the anxiety to educate the people of his village had made him to think of venturing into the field of education further. Although he was fairly happy and well liked by people, he had certain dissatisfaction with the missionary. Inspiration and challenge posed by the Seminary in those days coupled with the service to our community at large had stimulated the intellectual upsurge which had helped to create the Tamil Renaissance.

The founder, who was instrumental in those days in setting up Post Office, Railway Station, Cooperative Society and other institutes and establishments at Tellippalai, had resigned from the Headmastership of the American Mission School in early part of 1910 and had started teaching few pupils at his house on the same day itself. This small school was growing steadily day by day. He was well admired by the people as he had taken this as a great service to the people of the village. He later had shifted the school to the location where the present Mahajana is and had named the school as Mahajana High School-, a Peoples School. The school was growing steadily during his nineteen year teaching career at the school and he passed away on 24th June 1929. During his teaching career he had written so many Tamil poems and these were later compiled on his birth centenary celebrations (1972) in the form of "SINTHANAICHOLAI" BY Mr.A.Sivanesaselvan, one of Mahajana's distinguished old boys. His untimely death had created a vacuum both at home and at the school. At this hour of crisis my grandfather's brother in law Mr.S.Chinnappah took over the administration of the school as the Headmaster and carried on admirably well under those circumstances.

My father Mr.T.T JAYARATNAM was only sixteen years of age and was a student at Mahajana English School when my grandfather passed away. He then joined Jaffna Hindu College and got through the London Matriculation in 1930. He then got through the London Intermediate in Arts Examination at Jaffna College, Vaddukodai in the year 1932 and later started his teaching career at Mahajana English School as an English Teacher. The growth of the school was steady and had a student strength of 180 at that time. His teachers training in 1937 was followed by the success in London Bachelor of arts Examination and his happy marriage to my mother Raniratnam in 1942.

While he was progressing well in his endeavour, the school was also growing steadily under the able Headmastership of Mr.S.CHINNAPPAH. His sudden death in the year 1945 had brought in the induction of my father as the principal

of the school. He had changed the name of the school as Mahajana College in the same year. The present College crest - with an oil lamp and "KNOWTHYSELF" - was designed in 1946. As the growth of the school was so rapid it was elevated to Grade II college in the year 1947. Ambitious building programme was launched in 1948 at the back of the school keeping the T shaped block of sheds in front. Mahajana was further elevated to Grade I College in 1949.

A very big carnival was organised - the biggest carnival Jaffna had ever seen - at the Jaffna Esplanade in 1954 to raise funds for the ambitious building programme. My grand mother who was both the towering strength to my grand father and instrumental in my father's success at difficult times, had passed away suddenly at the eve of the carnival. Although this untimely death of my grand-mother had shaken my father very much, he never allowed the emotion to get the better of him in any way. Everything went on well according to plan. The teachers, parents, people of Tellippalai and above all my mother had given him enough courage and strength at the hour of crisis. The standard of education and the expansion of the school were on the move hand in hand at rapid pace.

There were many teachers who were instrumental in the shaping up of the school in its early stages. Among them were Ratnasabapathy Master (his brother in law) and Thampu Master (Grand father of Mr.W.Thayalan the present President of Mahajana OSA,UK) who acted as his unofficial advisors in the development of the school. The former guided him at the school and at home while the latter guided him at the school. Foundation was laid for the golden jubilee block to replace the T-shaped block in 1955 and it was later named as THURAIAPPAHPILLAI MEMORIAL block. A successful Malaysian and Singapore fund raising mission for the said building was achieved.

Religious education forms the very foundation of all our work at Mahajana. A Hindu school is the counterpart of a Hindu home and the moral and spiritual development of our young ones is as much our responsibility as it is of the parents. To put this in practice and to guide the students properly to achieve their goal, religious participation and daily prayer are very important. In this direction participation of our college in the annual festivals at Maviddapuram Kandasamy Temple and at Thiruketheeswaram Temple were initiated in the year 1956. To implant religious faith and enlighten the tender minds of young children with the righteous and religious sense of values, a temple to Lord Nadarajan in the College premises was consecrated in the year 1960.

Golden Jubilee celebrations was celebrated in 1960 with the opening of the golden jubilee block - THURAIAPPAHPILLAI memorial block - by the then Vice Chancellor of the University of Ceylon - Sir NICHOLAS ATIYGALLE. Mahajana was further elevated to super grade and it had become a vested school.

The hard and strenuous work which was put during the past fifty years in developing the school had put the school on par with other top schools in the Jaffna Peninsula and had started to reap the fruits of those hard days.

The school had started shining in all the fields. The students gaining entrance to the university for all the faculties - Medicine, Engineering, Science, Arts and Commerce, was steadily on the increase. The Mahajana which was started to educate our people has started bringing out the hidden talents of the students. Mahajana's fame had started slowly and steadily attracting students from all over Ceylon - Eastern Province, Upcountry and from certain parts of Colombo. The strength of Mahajana had struck a record level of over 2000 students.

Mahajana had progressed well in the field of sports as well. Mahajana received Governor-General's trophy at the all-Ceylon Physical Training contest in 1963, and later the winner of Sir John Tarbat shield and Ceylon Schools football association trophy in 1970. They also secured Singer challenge shield in the following year. All these were achieved at the All Ceylon level. Mahajana secured Soccer championships for eight long years since 1967, and also shone well in Cricket, Hockey, and Athletics. In Cricket they were the unbeaten champions in the North of Ceylon in 1965. Mahajana also produced high level Hockey teams and athletic teams and earned the distinction of producing two captains (Mr.S.Vamadevan & Mr.S.Mahendran) of the All Ceylon combined school team at different times and also an outstanding high jumper (Mr.V.Elanchenni) at the All Ceylon Track and field events (1967- 1971). We owe our gratitude to Mr.P.Ehamparam, Mr.T.Pathmanathan and,Mr.A.Yogarathnam for their valuable contribution in the field of sports. Mahajana performed very well in the Dramatic and Elocution contests over a very long period. Mahajana also climbed great heights in Scouting - Highest number of Queen's Scouts, Girl Guides, Dancing and Quiz competitions during this period. This was the golden time and I have heard my father saying over and over again that this particular decade was the golden era in the history of Mahajana.

Inauguration of the Diamond Jubilee block was launched in 1968. Mahajana celebrated its diamond Jubilee in the year 1970. Mahajana had produced so many outstanding Doctors, Engineers, Civil servants, Accountants, Teachers, Graduates who are serving the people in Sri-Lanka and abroad. Mahajana takes an outstanding honour in producing some outstanding Principals for the rest of the schools in Sri-Lanka. Mr.K.Krishnapillai who was an outstanding vice principal at Mahajana for a very long time and had a unique place in the development of the school was promoted as the principal to Nadeswara College KKS and then to Union College Tellippalai. Similarly Mahajana had produced very good Principals like Mr.M.Mahadevan, Mr.A. Ramasamy, Mr.P.Kanagasabapathy and Mr.I.Sathiosatham. Mahajana is so proud of its principals who have done immense service to the respective locality of schools to which they were promoted as principals.

Soon after the Diamond Jubilee Celebrations by the end of 1970 my father retired from the service. My mother's and family's contribution was so high in the success of my fathers' great achievement. His premature retirement had retarded the schools development. During this time the school did not make any progress further and this period was considered as the dull phase in the history of Mahajana. This was troubling my father a lot and to certain extent it was eating into his health as well. My father was trying hard to bring anyone of Mahajana's outstanding principals which the school had produced and it had started paying dividend as Mr.P.Kanagasabapathy was brought in the mid 1975 as the principal of Mahajana College. Mr.P.Kanagasabapathy who was a teacher at Mahajana for a very long time and also had the capability of managing the affairs at Mahajana had no problem in putting the school back on the track on which it was moving over the past seventy five years. He is a disciplinarian like my father and grandfather. His nature and the background on which he was teaching had helped him- of course with some initial problems- to manage the school so well and efficiently. My father was so relieved and I presume this happiness might have made his passing away on 29th October 1976 more smoothly and peacefully. His sudden passing away had shocked the entire Mahajanans.

Mahajana which was not making much progress during the five year dull period comparatively had started gathering momentum once again under the principalship of Mr.P.Kanagasabapathy. He was so interested in the progress of the school and re-launched the Diamond Jubilee block programme. This acquired a great deal of admiration from the parents and teachers of the school and he was able to finish the Diamond Jubilee in 1978 and named it as T T Jayaratnam Memorial block. This was a pledge made by Mr.P.Kanagasabapathy at my father's funeral speech and he had achieved it and lot more to further the progress of the school. He retired from service after a few years.

Mahajana again went through some rough patches after Mr.P.Kanagasabapathy's retirement. This was quickly rectified by timely intervention of the old Mahajanans of Jaffna and Colombo. The present principal Mr.S.Nagarajah is co-operating fairly well with the old Mahajanans in Sri-Lanka in managing the school during this particular war torn situation. It is quite commendable that the school is doing well in studies and many students have gained admission to the university under the present circumstances.

Mahajana has been functioning throughout as a family. The students, old students together with the parents and members of the staff and minor staff functioned for the benefit of the school. Every Mahajanans has sincerity and gratitude towards the school. This brings all the Mahajanans together whatever positions they are in and however much far away they might be. Mahajana has its Old Student Association in Colombo, Canada, England, France and Jaffna. All these Associations function very efficiently in the interest and welfare of the school.

Their method of effective functioning and the admirable quality to liaise with one another for the betterment of Mahajana is highly commendable. I take this proud moment to thank all the Mahajanans most sincerely on behalf of our family for their sincerity, gratitude and sense of duty towards the school. It is crystal clear that these proud and loyal Mahajanans whom my grandfather and father had produced will do more

and more good work for the school to produce more and more distinguished and loyal Mahajanans in many more years to come. We sincerely hope and pray that Mahajana will rise further and further and hold high above everything, its tradition of service to its society and to the Tamil Nation as a whole.

Jayaratanam Jayakumaran

Mr Jayakumaran – Eldest son of Mr T T Jayaratnam, written this article for Mahajana (UK) in 1987

மகாஜனாவின் நாடாளுமன்ற உறுப்பினர்கள்.....

மகாஜனக் கல்லூரியின் பழைய மாணவர்களான கு. வன்னியசிங்கம், க.சிவதாசன், சி.சிவமகாராஜா ஆகியோர் இங்கை நாடாளுமன்றத்தின் உறுப்பினர்களாக வெற்றிபெற்று கல்லூரிக்குப் பெருமை தந்தனர்.

காங்கேசன்துறை நாடாளுமன்ற உறுப்பினரான திரு சா ஜே வே செல்வநாயகம் அவர்கள் தெல்லிப்பறை அமெரிக்கன் மிஷன் பாடசாலையில் பாவலர் துரையப்பாபிள்ளை அவர்களின் மாணவராவார்.

மகாஜனாவின் முகாமையாளரான கலாநிதி சு நமீசபிள்ளை அவர்கள் 1952ல் காங்கேசன்துறை நாடாளுமன்ற உறுப்பினராகவும் தபால் தந்தி அமைச்சராகவும், பின்னாளில் செனேற்றராகவும் கடமையாற்றினார்.

The principal who moulded my career

It is a great privilege and pleasure to write about our late principal Mr TT Jeyaratnam for the centenary year souvenir. If not for him & Mahajana, I wouldn't have achieved this high professional status as a medical consultant in London competing with the worlds best after Studying in a village school. I joined the school in 1948 at the tender age of nine and then became a head prefect and later a teacher for six months before entering the medical faculty.

The sudden growth of Mahajana in the late 1940s and 1950s was entirely due to the tireless effort of Mr Jeyararnam. He had been at Mahajana as a student when his father was a Founder and later as a teacher and as Principal only to raise it to its present pinnacle of fame. One has to applaud him for taking up this arduous task running an educational institution without any hesitation at a very early age. When one analyses how he was able to do this without any worry or fear, one realises the fact that he was able to accomplish this because he has been a teacher in charge of many activities during his time before his principalship. The variety of jobs as scout master, man in charge of sports and prefect of games and several others gave him the experience and know-how to tackle these and advice those serving under him. He was able to adapt himself for the various demands of the teachers with cordiality & reasoning. That was why during his stewardship there was universal acceptance of what he said and very rarely anybody dissenting.

The great strength of Mahajana has been the excellence of teachers and their commitment to putting their knowledge to good use. Being an independent school, in the formative years of Mahajana the Headmaster was given the full permission to appoint teachers. I don't think there was an interview board or education department to intervene in any appointment. Mr Jeyaratnam carefully interviewed individually sometimes at home. He carefully looked into their capabilities and after a thorough search for their aptitude as well as behaviour appointed them. It is no surprise that he went himself to India to select the science masters for biology, chemistry, physics and maths- mostly from Kerala. They were enthusiastic young bachelors with graduate degrees and lived in a chummary called Travencore house. Whatever said & done, they were very loyal to the principal & Mahajana. They were the lynchpin for science teaching for a long time until University of Ceylon graduates replaced them. These science teachers wanted the students to excel and even conducted extra classes during weekends & holidays without any extra remuneration.

So one has to give the credit for our late principal to have chosen the excellent and fully committed teachers for the jobs. He should be very proud that his school has produced so many elite persons who have become doctors, engineers, professors, top civil servants and accountants both locally and overseas.

What lingers in my memory is his stature- though diminutive. One is always reminded that he is always well dressed in real European style with coat & trousers. We also cannot fail to notice his well groomed hair rather shiny and with an application of hair tonic and dignified walk with a gentle beaming smile in his face. It was indeed a treat to watch him walking in a cream coloured suit with his red tie along with his humble modest wife- almost always beside him graciously up to the college hall during The Founders day or open day.

Our late Principal was a strict disciplinarian. He did not hesitate to use the cane for punishment. In the modern day context, it is considered as something abhorrent and pupils and parents will rebel. Nevertheless in the 1940s and 1950s that was an accepted mode of punishment in several schools that stayed as a deterrent. One remembers his school rounds, almost every day down the corridors with the cane inside his long sleeve shirt. His rounds are not only to check that the students are behaving and not unruly but also to see that the teachers are in the classes on time and controlling them well.

Like the Founder, he felt that the children in the area should have a proper religious education in a Hindu environment. He propagated the feeling the child should acquire this by devotion & spirituality. He exemplified this by starting the school every morning by singing of thevaram via a loud speaker. Every pupil was expected to stand up in the classroom during this time of prayer with pindrop silence. Every Wednesday morning the singing of sivapuramam by all in the morning assembly was a ritual. He was a very true Hindu who imparted the spiritual feeling in all of us. It is great to know that he spent later part of his life after retirement in temple restoration and upliftment of the community. So let his memory live forever.

Dr N Poobalasingam

Dr Poobalasingam - Served as Chairman of the Mahajana Centenary Trust - UK

THE ARCHITECT BEHIND THE TREMENDOUS TRANSFORMATION

Mahajana College was just a small school when I first joined. Mr Jayaratnam was one of the graduate teachers, head master being Mr K.Chinnappah. After the sudden death of Mr Chinnappah, Mr Jeyaratnam took over the reins and raised the status of the school to a college and became the first principal of the college. The college has now grown into a great institution and become one of the best colleges in Sri Lanka. The Architect behind this tremendous transformation is Mr T.T Jayaratnam.

Before 1945, unlike the vernacular schools, English schools were all fees paying school. 1945, there was big change in all English schools, education was state funded, offering schooling free of charge, Mahajana had a big intake of students from neighbouring Tamil schools, students of varying ages from age of 10 to 18. During my time there, many of the students came from poor farming families in the surrounding villages. They did not have the sufficient resources to allow them to focus on their studies and extra-curricular activities as they have to assist their parents in their work in the morning before the school and in the evenings after the school. Maintaining punctuality and discipline was a major problem, especially since the students came from a range of different social backgrounds and political leaning and class students composition of wide varying age groups. It was remarkable, Mr Jayaratnam, with his management skills and sympathetic approach, maintained an excellent harmony among students.

I can recall an incident where a fight erupted between students on an issue concerning the local school elections. Outsiders had become unnecessarily involved. Mr Jayaratnam and Mr Krishnapillai, along with a few other teachers, diffused the situation by visiting the parents of those students involved, which helped prevent any further repetition of the event. This demonstrates that Mr Jayaratnam was an understanding gentleman and approachable in a domestic setting as well as at school.

Mr Jayaratnam maintained high discipline among teachers and students. During my school days the principal dismissed two students for passing unacceptable remarks on a teacher. Also three of us, while studying at the university entrance class were suspended from school for not participating in a school function on the ground of bringing disrepute to the institution. The decision was based on a properly conducted enquiry by a team of senior teachers, headed by the principal. We were allowed to continue, with the studies after a lengthy negotiation with T.T and science teachers, through Viththuvan Master and Mr Kathiresapillai Master at the request of my mother.

T.T was a very popular principal in Srilanka. T.T served as the secretary and later as president of the Northern Province Teachers Association during my school days.

Mr Jayaratnam's ambition was to ensure his students reached university. He managed to recruit Arts graduates, qualified with a London degree or from Ceylon University to work in our college. London and Ceylon University Science and Maths graduates were harder to come by and so instead, he hired very good teachers from India. Whilst I was a student, I was fortunate enough to be taught by highly skilled staff members, all thanks to this unique approach taken by Mr Jayaratnam.

Irrespective of the laboratory facilities and the skilled teachers provided to us, most students were reluctant to remain at college once completing their O-levels. The preferred approach was to delve straight into the working field, due to their struggling economic situations at home. The few that did aspire to receive a degree, aimed to join a college which was known for successfully sending its students to University. My brother, Velsamy, considered leaving Mahajana College midway through his A-level studies – due to extreme pressure from our relatives - as he had been accepted at Jaffna Hindu College. My father and my brother were too embarrassed to meet Mr Jayaratnam in order to obtain the school-leaving certificate and so I took the letter of request on his behalf. Mr Jayaratnam, on reading the letter, was extremely disappointed.. Frustrated, he asked me why I hadn't joined my brother. Mr Jayaratnam's reaction had a huge impact on my brother. After two weeks of attending Jaffna Hindu College, my brother met Mr Jayaratnam at his house and apologised, re-joining Mahajana a few days later.

My brother became the first student to take the university entrance exam and had the privilege of entering the University Engineering faculty. It was a historical achievement as only 23 students were given admission to the Faculty of engineering at the University of Ceylon that year. The following year, Sathiosathar Iyer entered the Science faculty as one of the 100 intake and I entered the Engineering faculty the next year. This was the start. More and more students started entering the University from Mahajana.

I am very grateful to Mr Jayaratnam. He is a great gentleman and a lovable character. Regardless of my shortcomings and undisciplined behaviour, he continued to tolerate me and gave me the encouragement I needed in order to become the man I am today. Mr Jayaratnam has imprinted values and sterling qualities onto my generation that we will take with us for the rest of our lives.

Appathurai .Vairavamoorthy (Moorthy)

Mr Vairavamoorthy – former chairman of the Mahajana Centenary Trust UK and one of the Patron of tMahajana Old Students Association UK

Mr TT JAYARATNAM WHO MADE MAHAJANA COLLEGE A GLOBAL NAME

My life changed when my father Mr. Kartheesu Ganapathipillai passed away in Malaya in 1949 and my mother Theivanai (locally known as Nahammah Akka) took us back to her birth place Alaveddy. It is fate that made my brothers Santhiran and late Satgunan and my sister Sarojini and I joined Mahajana College first and few years later my younger brothers Gunapoopathy and Uthamakunan joined the college. The college made us what we are now and we are always grateful for Mr TT Jayaratnam and the knowledge the college imparted on us.

Why are we celebrating late Mr Jayaratnam's 100th birthday. What is so unique about him. There were and are several principals past and present who had contributed to the improvement of the college but our late principal TT Jeyaratnam stand out far and above all others.

To get an idea of his achievement we should look back to see how Mahajana College achieved the status of the best college in the Island in education and sports.

When he took up the mantle of principal of the college the building he inherited is an L shaped concrete building and a few thatched roofs sheds. There were long benches and tables for the students and desk and a chair for the teacher. The blackboards are large with a duster and a white chalk. The rooms were clean and immaculate.

The college was only teaching students up to SSC (O Level). It was not a fully fledged college sending students to university. His first task is to make the college suitable for teaching students to sit for university entrance examinations.

Today we have management, man management courses and various other courses to help manage an organisation. At that time we didn't have any. If you are a manager only you will appreciate his tasks. What a great person he was. He was able to manage the students, the teachers and bring the best about them. He had these skills in him and he was able to use it as the college progressed.

His first step is to go to India, Kerala in particular to recruit graduate teachers for the college. He was able to recruit Mr. Gnanarajah for mathematics, Mr. Menon for chemistry, Mr. Warrior for physics and Mr. Idecular for biology. He also built laboratories for biology, physics and chemistry. Fortunately for him there were very bright students up and coming in the lower classes.

To name the few like Baskaralingam, Murugiah, Subramaniam, Sathiosatham Iyer Valeswamy, Vairavamoorthy, Santhiran, Sivasubramaniam, Sivagnanavel, Shanmugaratnam, Satgunan, Poobalasingam. Like many major schools in Jaffna at the time he didn't have the support or backing of the Hindu Society or the Christian church to put a good word in the education department. He was alone and Mahajana College was also alone. Equipped with the graduate teachers, the laboratories and bright students he was able to approach the Ceylon Ministry of Education to upgrade Mahajana College to HSC educational standard. Getting the upgrading is no mean deed. He did it and I am sure when he got the nod from the education department he would have been most proud person on earth.

Having got the upgrade he went about making sure the teachers are teaching the student and the students are grasping the knowledge. He made sure the labs are fully equipped for the purpose. The principal can see the fruits of his hard work. Students started entering university in engineering, medicine, science and arts. He can see the flood gate has opened more and more students entering university and more and more pupils from all over the country want to study at Mahajana.

He did not stop there, for him a college is about education and sports. He had a great sports master Mr Ehambaram. He was looking some one who can make the college best in the country. He spotted Mr TP Pathmanathan. He didn't have formal qualification to become a teacher so he made him a librarian and gave him training in library matters. But his task is to coach the students to make the college best in sports. As Mahajana progressed in sports and becoming champions in Football and other sports culminating to become the champions of Sri Lanka.

Here you can see his management skills in full. He knew the college is growing. The college need more classrooms better laboratories and better sports facilities. He can't ask the government and there is no organisation to get help from. He realised there is one way to raise funds. With the help from teachers and senior students he organised a carnival in Jaffna Town and raised funds. He also had shrewd mind to seek help overseas. He went to Malaysia and Singapore asking those who came from Tellipalai, Alaveddy, Kollankaladdy, Katuvan, Mathanai for donation. I have met some of those who donated and they donated because at least their nephews and nieces could get a better education at Mahajana College. We Mahajanans should be grateful for their donations.

College can't standstill, it is like any other business it should change. He gradually replaced the Indian graduate teachers with home grown teachers. He did in a way that there transition was smooth and no ripple at all.

As the years gone by and the Tamil struggle Mahajanans has moved abroad in all parts of the world. Wherever you go there are Mahajanans.

They are proud to call them self's Mahajanans and have formed many Old Student associations. Mahajana College has become a global name.

We are proud to say we studied Mahajana College because Mr Jeyaratnam had a vision and a dream to make the college the best in the country. He had the strength the belief, the determination and knowledge to make the college the greatest. We salute him for this greatest achievement.

We are celebrating his 100th year is because he has given us Mahajana College. We would not be what we are if not for Mahajana College.

I am proud like many of my classmates and fellow students in 1940s and 1950s who had seen Mahajana College grew up from a small school to the best in the country.

We need to acknowledge several teachers who were part of the revolution and helped our principal

Vice Principal Mr Krishnapillai, Mr Mahadevan, Thambu Master, Ammah Teacher, Mrs Rasamalar Kandiah, Mr Shanmuganathan, Mr Nagalingam (2), Mr Sivapatham, Mr Kathiresampillai, Mr Ramasamy, Mr & Mrs Sinnathamby, Mr Arumugam (2), Miss Murugesampillai, Mr Kanagasabapathy, Mr Sathio-satham Iyer, Mr Sivasubramaniam, Miss Veluppillai, Mr Ramanathan, Mr Parameswaran.

Long live Mahajana.

G.Natkunan

Mr Natkunan served as Secretary and President of Mahajana OSA - UK & Former Chairman of the Mahajana Centenary trust - UK. Currently Paton of the Mahajana OSA – UK

அதிபர் ஜெயரத்தினம் கால மாணவனுக்கு 'சேர்' பட்டம்

மகாஜனாவில் ஜெயரத்தினம் கால மாணவரான, வைத்திய நிபுணரும் பேராசிரியருமான சபாரத்தினம் அருள்குமாரன், மருத்துவத்தறைக்கு அவர் ஆற்றிய பணிக்காக மாட்சிமை எலிசபெத் மகாரானியால் 'சேர்' பட்டம் வழங்கிக் கௌரவிக்கப்பட்டார்.

சேர் பேராசிரியர் அருள்குமாரனுக்கான பாராட்டு வைபவங்கள் மகாஜனாவின்ரால் லண்டன், கனடா, தெல்லிப்பறை ஆகிய இடங்களில் நடாத்தப்பட்டன.

தெல்லிப்பழையின் முதன்மை மனிதன்:

‘மகாஜனச் சிற்பி’ தெ து ஐயரத்தினம்

தெல்லிப்பழை யாழ்ப்பாணக் குடாநாட்டின் வடக்கே கீரிமலைக் கடற்கரையை உள்ளடக்கிய கிராமமாகும். இலங்கைத் திருநாட்டின் மிகச் சிறந்த சைவக் கோவில்களான மாவிட்டபுரம் கந்தசாமி ஆலயம், கீரிமலை சிவன் ஆலயம், தெல்லிப்பழை தூர்க்காதேவி ஆலயம் என்பவற்றையும் யாழ் குடாநாட்டின் இரண்டாவது பெரிய அரசினர் வைத்தியசாலை, சிறந்ததும் வசதிகள் கொண்டதுமான கூட்டுறவு வைத்தியசாலை, இரண்டு அலுமினியம் தொழிற்சாலைகள், ஒரு வாளித் தொழிற்சாலை, இருநூறு ஆண்டு சரித்திரம் கொண்டதான யூனியன் கல்லூரி என்பவற்றைக் கொண்டதான கிராமமாகவும் திகழுகின்றது. கிராமத்தின் வடக்கு எல்லையில் இலங்கையின் மிகப் பெரிய தொழிற்சாலையான காங்கேசன் சீமெந்துத் தொழிற்சாலையும் அமைந்துள்ளது. இவ்வளவு வசதிகளைக் கொண்டதாயினும் இன்னமும் கிராமிய மணத்துடன் திகழுகின்ற ‘தெல்லிப்பழைக்கு’ புகழையும் பெருமையையும் தந்த நிறுவனம் மகா ஜனக் கல்லூரியே என்றால் மிகையல்ல. இந்த மகாஜனக் கல்லூரியின் நூ றாண்டுக்கால வரலாற்றின் கதாநாயகன் - ஐயரத்தினத்துக்கு - ஒக்டோபர் மாதம் 15ம் திகதி 100 வயது பூர்த்தியாகின்றது.

தமிழினத்தின் தலைவராகச் சொல்லப்படுகின்ற திரு செல்வநாயகம், கோப்பாய் கோமகன் அமரர் வன்னியசிங்கம், சமீப காலப் பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களான அமரர் சிவமகாராசா, அமரர் சிவதாசன் ஆகியோரும் தெல்லிப்பழையின் புத்திரர்களே. இவர்களைப் போலவே கல்விமான்களாக, வைத்திய நிபுணர்களாக, பொறியியலாளர்களாக, பத்திரிகையாளராக, இலக்கியகர்த்தாக்களாக, விளையாட்டு வீரர்களாக, சமூக சேவகர்களாக ஒரு தொகையினர் தெல்லிப்பழையின் பெயர் சொன்னவர்களாக விளங்கி இருந்தார்கள். ஆனாலும் இவர்களை எல்லாம் விஞ்சிய ஒரு மனிதனாகத் தனது ஊருக்குப் பெருமையையும், புகழையும் தந்தவராக ஐயரத்தினத்தையே வரலாறு குறிக்கும். அரை நூற்றாண்டிற்கு முன்பாக முற்றிலும் விவசாயிகளையும் தொழிலாளர்களையும் மாத்திரம் கொண்டிருந்த ஒருகிராமத்தை தனது தந்தை பாவலர் துரையப்பாபிள்ளை கண்ட கல்விக் கனவை மகாஜனாவின் தன்னிகரில்லாத வளர்ச்சியின் மூலம் நனவாக்கியவர் அமரர் ஐயரத்தினமே. தனது தன்னிகரற்ற தலைமையிலும் வழிகாட்டிலும் மகாஜனக் கல்லூரியை சகல வசதிகளும் கொண்ட கல்வி நிறுவனமாக்கியதன் மூலம், எமது ஊரின் இளைய தலைமுறைக்கு சிறப்பான வாழ்வை வழங்கியவர் என்றால் மிகையல்ல.

ஆங்கிலேயர் ஆட்சியிலும், கிறிஸ்தவ மிஷனரிமாரின் மதமாற்ற முயற்சிகளுக்கும் பதிலாக நல்லை நாவலரால் ஆரம்பிக்கப்பட்ட சைவ மறுமலர்ச்சியின் விளைவாக யாழ்ப்பாணத்தில் கல்வி நிறுவனங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. இந்து போர்ட் போன்ற நிறுவனங்களாலும் செல்வந்தர்களான பெரியோர்களாலும் இவை ஆரம்பிக்கப்பட்டன. ஆனால் மகாஜனக் கல்லூரி பாவலர் துரையப்பாபிள்ளை என்கின்ற சமூகச் சிந்தனை கொண்ட கல்வியாளனால் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. தற்போதைய யூனியன் கல்லூரியான தெல்லிப்பழை அமெரிக்கன் மிஷன்

பாடசாலையின் தலைமை ஆசிரியராகவும் கிறிஸ்தவராகவும் இருந்த தெயிலர் துரையப்பாபிள்ளை அமெரிக்க மிஷன் பாடசாலையிலிருந்து வெளியேறினார்.. அவர் 1910ம் ஆண்டு ஒக்டோபர் மாதம் 14ம் திகதி ஆரம்பித்த சிறிய தமிழ்ப்பாடசாலையே இன்றைய மகாஜனாக் கல்லூரியாகும்

1945ம் ஆண்டு செப்ரெம்பர் மாதம் 17ம் திகதி ஐயரத்தினம் அவர்கள் 15 ஆசிரியர்களும் 400 மாணவர்களும் இருந்த பாடசாலையின் தலைமை ஆசிரியராகப் பொறுப்பு ஏற்றார். இந்த ஆண்டில் பாடசாலையின் பெயர் 'மகாஜனக் கல்லூரி' என மாற்றப்பட்டது. கல்லூரியின் பௌதீக வளங்கள் அதிகரிக்கும் வண்ணம் திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டன. கல்லூரிக்கான விஞ்ஞான ஆய்வு கூடங்கள் கட்டப்பட்டன. விஞ்ஞான ஆய்வுகூடங்களைப் போன்றே பெரியதானதும் வசதிகளுடன் கூடியதுமான நடன கூடம், கைவினைப் பொருட்கள் செய்யும் கூடம், மரவேலைப்பாடுகளுக்கான கூடம், மனையியல் கூடம் என்பன உருவாக்கப்பட்டன. 1948இல் உயர்தர வகுப்புக்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. அவற்றிற்குத் தேவையான மனையியல் / விலங்கியல் கூடம், பௌதீகவியல் கூடம், இரசாயனக் கூடம், என்பன தொடங்கப்பட்டன. தகுதிவாய்ந்த ஆசிரியர்கள் நியமிக்கப்பட்டனர். கணித, விஞ்ஞான ஆசிரியர்கள் இந்தியாவில் இருந்து வரவழைக்கப்பட்டனர்.

அதிபரானவுடன் கல்லூரிக்கான ஒரு லட்சம் ரூபா திரட்டும் திட்டத்தை வெற்றிகரமாக நடைமுறைப்படுத்தினார். 1954இல் யாழ் முற்றுவெளியில் அதிஷ்டலாபச் சீடமுழப்பையும் களியாட்ட விழாவையும் நடாத்தி நிதி சேகரித்தார். பொன் விழாவின் நினைவாகக் இரண்டு மாடிக் கட்டிட வேலைகள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. அதனை முடிப்பதற்கான நிதியினைத் திரட்டுவதற்கு மலேசியா சென்று உறவினர்களிடமும் நண்பர்களிடமும் நிதி பெற்றார். பாவலர் துரையப்பாபிள்ளை மண்டபத்துடன் கூடிய இரண்டுக்கு பொன் விழா நினைவுக் கட்டிடம் 1960 ஆண்டு யூன் மாதம் 24ம் திகதி இலங்கைப் பல்கலைக் கழகத் துணைவேந்தர் சேர் நிக்கலஸ் ஆட்டிக்கலையினால் திறந்து வைக்கப்பட்டது. இந்தக் கட்டிடமே யாழ்ப்பாணத்துப் பாடசாலைகளில் ஒரு கல்லூரியை அழகாகக் காட்டும் கட்டிடமாகவும் துரையப்பாபிள்ளை மண்டபமே வசதிகளுடனும் சத்தக் கட்டுப்பாடுகளுடன் கூடிய மண்டபமாகவும் திகழ்ந்து அமரர் ஐயரத்தினத்தின் திட்டமிடலுக்கு உதாரணமாக விழங்குகின்றது. இவருடைய திட்டமிடலுக்கு மற்றொரு உதாரணமாக மாணவர்களுக்கு வேண்டிய கட்டிடங்கள் முழுமையாகச் சுற்றி நிற்க நடுவீனில் விளையாட்டு மைதானம் அமைந்த ஒரே பாடசாலையாக மகாஜனா இருப்பதைக் கூறலாம். மழை காலங்களில் வெள்ளம் நின்ற மைதானம் மாணவர்களிடம் கொடுக்கப்பட்ட ஒரு ரூபா பெறுமதியான அன்பளிப்புச் சீட்டுக்கள் விறகப்பட்ட நிதியினால் மண் நிரப்பப்பட்டு, புற்கள் பதிக்கப்பட்டு, பிற்காலச் சரித்திர வெற்றிகளுக்கான மைதானமாக மாற்றப்பட்டது.

கல்லூரியில் குழுநிலை விளையாட்டுக்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. சாரணர் இயக்கம் அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. விடுதிச் சாலை ஆரம்பித்து வைக்கப்பட்டது. கல்லூரியிலும், கொழும்பிலும் பழைய மாணவர் சங்கங்கள் ஆரம்பிக்கப்பட்டன. கல்லூரியின் சைவப் பாரம்பரியத்தைக் கருத்தில் கொண்டு நடராஜர் ஆலயம் உருவாக்கப்பட்டு தினமும் பூசை வழிபாட்டுடனேயே கல்லூரி ஆரம்பிக்கும் வழக்கம்

அறிமுகப்படுத்தப்பட்டது. மாவிட்டபுரம் கந்தசாமி ஆலயத்திலும், திருக்கேதீஸ்வரம் ஆலயத்திலும் கல்லூரியின் திருவிழாக்கள் தொடங்கப்பட்டன. அதிபராகப் பதவியேற்ற பத்து ஆண்டுகளின் பின்பாக மாணவர்கள் நலன்சார்ந்த வெற்றிகளை கல்லூரி பெறத்தொடங்கியது. மகாஜனாவின் பொற்காலமாகச் சொல்படுகின்ற காலத்தின் தொடக்கமாக இருந்தது.

சகல வகையான கல்விப் பெறுபேறுகள் நாட்டின் வெவ்வேறு பகுதிகளில் இருந்து மாணவர்களை கல்லூரியை நோக்கி ஈர்த்தது. பல்கலைக் கழத்திற்கு மாணவர்கள் ஆண்டுதோறும் பெருமளவில் செல்லத் தொடங்கினர். குறிப்பாக மருத்துவத்துறைக்கும் பொறியியல் துறைக்கும் மாணவர்கள் அதிக எண்ணிக்கையில் சென்று கல்லூரிக்குப் பெருமை சேர்த்தனர். இதனாலேயே பேரா-தனைப் பல்கலைக் கழகத்தில் 'Mahajana Nite' என்று நடாத்தும் அளவிற்கு மகா ஜனாவின் மாணவர்கள் உயர்கல்விக்குத் தெரிவானார்கள். இதனால் கல்லூரி பெருமை பெற்றது, வளம் பெற்றது. மகாஜனாவைச் சுற்றியுள்ள கிராமங்களின் பொருளாதார வளர்ச்சி பெருகியது. ஒரு கிராமமே செழித்தது.

மகாஜனாவின் விளையாட்டுத்துறை பெற்ற வெற்றிகள் பெருமைக்குரியவை. குறிப்பாக அதிபர் ஜயரத்தினம் காலத்து உதைபந்தாட்ட வெற்றிகள் சரித்திரமானவை. அந்த வெற்றிகள் தொடர்ந்தன. போரின் விளைவான நீண்ட இடைவெளியின் பின்பாகவும் அவை தொடருகின்றன. முதலாம் பிரிவில் மாத்திரமே 1967 - 1974 காலப்பகுதியில் தொடர்ந்து எட்டு ஆண்டுகள் யாழ் மாவட்டத்தின் சாம்பியன்களாகி சரித்திரம் படைத்தனர். இரண்டு ஆண்டுகள் இலங்கை முழுவதற்குமான சாம்பியன்களாகி ஒரு கிராமத்துப் பாடசாலைக்குப் பெருமை சேர்த்தனர். கிரிக்கெட்டில் இரண்டு ஆண்டுகள் இரண்டாம் பிரிவினர் யாழ் சாம்பியன்களாகினர். ஹோக்கி விளையாட்டு ஆரம்பமாகிய அறுபதுகளின் ஆரம்பத்திலிருந்து போரினால் நிறுத்தப்படும்வரை வெற்றிகள் குவிந்தன. சகல விளையாட்டுக்களிலும் கல்லூரி வீரர்கள் மாவட்டக் குழுக்களிலும் இலங்கைத் தேசியக் குழுக்களிலும் தெரிவாகி கல்லூரிக்குப் பெருமை சேர்த்தனர்.

கலை - இலக்கியத் துறைகளிலும் மிகக் காத்திரமான பங்களிப்பு மகாஜனக் கல்லூரிக்கு உண்டு. அறுபதுகளில் ஆசிரியர், கவிஞர் கதிரேசாப்பிள்ளை எழுதித் தயாரித்த ஐந்து நாடகங்கள் தொடர்ந்து கலைக்கழகம் நடாத்திய இலங்கை முழுவதற்குமான போட்டிகளில் வெற்றி பெற்று சாதனை படைத்தனர். கல்லூரியின் ஸ்தாபகர் பாவலர் தொடங்கி இன்றுவரையான 103ஆண்டுகாலப் பகுதியில் பல நூற்றுக்கணக்கான இலக்கிய வாதிகள் மகாஜனன்களாக வலம்வருகின்றனர். இன்று புலம்பெயர் மண்ணிலும் கணிசமான மகாஜனன்கள் இலக்கியவாதிகளாக ஜொலிப்பதைக் காணலாம்.

அதிபர் ஜயரத்தினம் சாதனைகளின் உச்சத்திலிருந்த காலத்தில் திடீரென அன்று அமைந்த புதிய அரசின் தீர்மானத்தினால் தனது 57வது வயதில் ஓய்வுபெற்றார். அவரின் காலத்து மாணவர்கள் இன்று கல்லூரிக்குச் சென்றாலும் அன்னாரின் திட்டமிடலுக்கும் செழுமையான அர்பணிப்புக்கும் சான்றான மகாஜனாவை மேலும் நிறைந்த வசதிகளுடனும் அழகுடனும் தரிசிக்கலாம்.

மாணவர்களினால் அன்பளிப்புச் செய்யப்பட்ட அன்னாரின் மார்பளவு சிலையும் கல்லூரி நூற்றாண்டில் அமைந்த முழுஉருவச்சிலையும் கம்பீரமாகக் காட்சியளிப்பதைக் காணலாம்.

அமரர் ஜயரத்தினத்தின் புகழ் வேறு எந்தக் கல்லூரி அதிபருக்கும் இல்லாத அளவிற்கு மகாஜன சமூகத்தினால் போற்றப்படுகிறது. தெல்லிப்பழை என்கின்ற கிராமத்தை வளம்படுத்திய அந்த அற்புதமான மனிதனின் சேவையை அவரின் நூற்றாண்டு நிறைவான இந்த வேளையில் நன்றியுடன் நினைவுகூருவோம்.

நாக. சிறிகெங்காதரன்

சிறிகெங்காதரன் மகாஜன பழைய மாணவர் சங்கத்தின் (ஜிஇ) முன்னாள் தலைவர், செயலாளர்

ஒரு அறிஞனின் பார்வையில் பழைய மாணவர்கள்.....

எல்லாப் பழைய மாணவர் சங்கங்களுமே சமுதாயத்தில் ஶ்ரேணீ மேலெழுந்தவர்களது ஆத்ம திருப்திக்காகவும் கூடக் களிப்பதற்கான வாய்ப்பை அளிக்கும் நோக்குடனும் இயங்கும் கேளிக்கை இல்லங்களாகத் தெரிந்ததால் இவ்வாறான அமைப்புக்களில் எனக்கு அக்கறை இருக்கவில்லை.

ஆனால் லண்டன் வந்து சில ஆண்டுகளின் பின், மகாஜனக் கல்லூரிய் பழைய மாணவர் சங்க உறுப்பினர்களது செயற்பாட்டைப் பார்த்த பிறகு, எல்லாப் பழைய மாணவர் சங்கங்களும் இம்மாதிரி இயங்கினால் எவ்வளவு நன்றாக இருக்குமென்று தோன்றியது. இவர்கள் மற்றவர்கள் செய்கிற காரியங்களைச் செய்கிறார்கள். ஆனாலும், மற்றவர்கள் செய்யாத பல காரியங்களையும் செய்கிறார்கள். புலம்பெயர்ந்தோர் சஞ்சிகைகளிலும் நூல் வெளியீடுகளிலும், நாடகத்துறையிலும், ஏனைய கலைத்துறைகளிலும், சமூக ஆய்வுக் கூடங்களிலும் இவர்களது பங்கும் பற்றுதலும் வீகிதாசாரத்துக்கு மிக அதிகம். நல்லவேளையாக இந்தமாதிரிக் காரியங்களுக்கு தரப்படுத்தல், மாவட்ட அடிப்படை மிலான கட்டுப்பாடு எதுவுமே இல்லை. உள்ள எல்லாவற்றுக்கும் போட்டி போட்டி சாகிற தமிழர்கள் இதிலே கடுமையாகப் போட்டி போட்டால் எவ்வளவு நன்றாகவிருக்கும்.

ஒரு பாடசாலையிலிருந்து நல்ல இலக்கியவாதி ஒருவர் வந்தால் இது அப்பாடசாலையின் சிறப்பாக இருக்க அவசியமில்லை. ஒருசிலர் வருவது கூடத் தற்செயலானதாக இருக்கலாம். எக்கச்சக்கமான தொகையில் வந்தால் அங்கே என்னவோ விஷயம் இருக்கத்தான் வேண்டும். அதற்கும் பாடசாலையின் கல்விச் சூழலுக்கும் ஒரு தொடர்பு இருக்கவேண்டும். வெறும் ஏட்டுப் படிப்புக்கு மேலாக சமுதாயச்சார்பான விஷயங்கள் பற்றி அக்கறை காட்டுர் ஒரு நிறுவனமே அதை இயலாக்க வல்லது. அதன் கல்விச் சூழல் நல்ல மாணவர்களைச் சிறந்த மனிதர்களாக்க வல்லது. ஆற்றலுள்ள ஆசிரியர்களை உயர்ந்த வழிகாட்டிகளாக ஆக்கவல்லது. இவ்வாறான நிறுவனங்கள் ஒரு நாளில் உருவாவதில்லை. இவற்றுக்குப் பின்னால் உள்ள கடுமையான உழைப்பும், சமுதாய அக்கறையும் ஆரோக்கியமான சிந்தனை உடையோரது பங்களிப்பும் வெளியிலிருந்து பார்க்கும்போது தெரியாது. அவை காலப்போக்கில் மறக்கப்படலாம். எனவே சில விஷயங்கள் பற்றிய பதிவுகள் தேவை. அதையும் மகாஜன பழைய மாணவர்கள் செய்கிறார்கள்.

பேராசிரியர் சி சிவசேகரம்

மகாஜனாவின் முன்னாள் அதிபர் திரு பொ கனகசபபதி எழுதி லண்டன் - பார்ஸ் பழைய மாணவர் சங்கங்கள் வெளியிட்ட அதிபர் ஒருவரின் கசிய பார்வையில் என்ற நூலுக்கு எழுதிய முன்னுரையின் ஒரு பகுதி 20 யூலை 1996.

Mahaiana College that shaped the lives of many children like me

It will be no exaggeration to say that if not for Mahajana College, Tellipalai, there will not be a senior consultant physician of repute in the United Kingdom today. I went to learn at Mahajana in 1949 when I was merely 10 years old having completed the 5th standard in the local Tamil school called then as Sir Kanagasabai Vidyasalai.

I joined in the special class called lower sixth from where children of high learning ability but not as proficient in English Language were placed and given extra help with English language. I was able to shine well in the class and joined the main stream the following year.

It was the fact that education at Mahajana meant that children were given the chance to have a comprehensive education in all subjects stressing in proficiency in reading, writing, spelling, and numbers. Tamil and English were taught as the main languages and Sinhalese and Sanskrit were also included in the curriculum thus preparing the children to live, work, and get on in the country then called Ceylon. Sports games and other extracurricular activities were also given prominence and attention they deserved. Religions education was given importance and as most of the children were Saivite Hindus. Hinduism was made a compulsory subject. The school began every morning with the singing of "THEVARAM" and during assemblies, "SIVA PURANAM" was sung. When I joined during 1949 Mahajana was a high school sending pupils to S S C {senior school certificate examination} as the highest examination. The school earned such a good reputation that students came in large numbers to study, mainly because of the dynamic and charismatic leadership provided by the principal Mr. TT Jayaratnam. In the year 1952, Mahajana had sent two students to the arts faculty of the University of Ceylon and had several students who secured first division pass with distinctions in more than three out of eight subjects sat at SSC examination and one student secured five distinctions passes. In the same year at the junior school certificate examination conducted by the Northern Province Teachers Association called NPTA, one of Mahajana's students late Mr. G.Satkunan secured first place passing with seven distinctions out of nine subjects when I secured three distinctions and first division pass ranking high in the peninsula. In 1954 Mahajana sent students to all faculties of the Ceylon University including medicine, engineering, science, and arts. The track record of some of the students in the university was so good that Mahajana secured a favorable place in the Ceylon University map. First class and good upper second class passes in the university finals became common among students who entered from Mahajana. The professors in the university came to know of Mahajana College favorably through the performance of the students. Mahajanans became doctors, engineers, lawyers, civil servants, administrators, teachers, surveyors and heads of departments.

Mahajana College in the nineteen sixties and seventies was sought after by Tamil students for higher studies from all over the island. Mahajana College was elevated to super grade status in the island. In sports and football, Mahajana won championships. In drama and arts also Mahajana won all island trophies.

All these achievements were possible purely due to the commitment of the leadership provided by the principal and the dedication and sincere efforts of the teachers and students. The principal during Mr. T.T. Jayaratnam's time was close to the people of the area. He was seen in weddings and funerals and other important social functions of families connected with Mahajana. The teachers often offered help to students outside school hours without any fees. Many of the students like myself developed while the school grew bigger and famous. When I had sat the GCE 'P' level while waiting to join the University, the principal offered me a chance to teach which helped me to utilize the valuable time as well as earn some cash which came in handy to pay for the equipment necessary to being students life in Colombo. It was a kind and thoughtful gesture that was offered to many other students. Mahajana became part of our family while we studied there and even afterwards. We remain loyal to the school. Even after moving away from Ceylon to live in the United Kingdom, few of us decided to form the first overseas branch of the Mahajana College OSA in UK is of valuable service to promote the welfare of the school and her students.

During his centenary year of our alma mater we remember with gratitude the founder Mr. Taylor Thuraiappillai whose vision and courage gave birth to this school. There was a need at that time for the Hindu children from the area to have education without losing their Hindu identity and faith. Later the successive heads particularly Mr. T.T. Jayaratnam took the mantle and made it glow bright and strong. The school has suffered along with other Tamil areas as a result of the Sri Lankan war on the Tamils. It is only through the love and dedication of the past pupils and teachers living all over the world and the old student organization in Tellipalai, Colombo, UK, Canada, USA, Australia, France, and Europe continue to support the school in Tellipalai.

I must make a special mention of the yeoman service and expert help rendered by the MCFEC (Mahajana College Foundation for Educational Development) a Colombo based organization consisting of eminent past Mahajanans with dedication and vision. Let us take what is good from whichever source to further the cause of the school and her students. The present heads of the school has a special responsibility to see that the student welfare is safeguarded while the centenary celebrations go on_ JAYA JAYA MAHAJANA MAATHAA.

Dr S Navaratnam

*Dr Navaratnam, Founder President of the Mahajana College Old Students Association UK
& Founder Chairman of Mahajana Centenary Trust UK*

தெல்லிப்பழை

மவ்வழவுடன் எழுதப்பட்ட தெல்லிப்பழையை 17ம் நூற்றாண்டு இலக்கியமான தண்டிகைக் கனகராயன் பள்ளுவில் காணலாம்.

பழை என்ற இடப்பெயர்ச்சொல் ஈழத்தமிழுக்குத் தனித்துவமானது. நீர்நிலை என்று பொருள்தரக்கூடியது.

முள் எரியவளையிலுள்ள வற்றாப்பழையும், பச்சிலைப் -பள் எரியிலுள்ள அல்லிப்பழையும், வடமராட்சியிலுள்ள வரத்துப்பழையும் (வரத்து நீரால் நிரம்பும் குளம்) பழை என்ற சொல் நீர்நிலையைக் குறிப்பதை உறுதிசெய்பவை. மாவிட்டபுரம் சின்னக்குட்டிப் புலவர் பாடிய தண்டிகைக் கனகராயன் பள்ளு “வாவி மேவிடு தெல்லிப்பழை”, என்று மேலும் உறுதிசெய்கிறது.

பழந்தமிழ் இலக்கியங்களில் பழனம் என்ற சொல்லுக்கு பொய்கை என்றும் பொருளுண்டு:

“கழனி மாஅத்து விளைந்து உகு தீம்பழம்
பழன வாளை கதூஉம் ஊரன்” (குறுந்தொகை 8:1-2)

தமிழ்நாட்டில் பழநி என்ற இடப்பெயரும் அதன் மறுபெயரான ஆவிநன்குடியும் ஒருபொருள் தருபவை. ஆவி (வாவி) என்பது நீர்நிலை.

ஈழத்து இடப்பெயர்களில் வரும் மேலுஞ்சில எடுத்துக்காட்டுகளையும் கவனிக்கவும்:

பெரியபழை (பெரியகுளம், பச்சிலைப்பள்ளி), புலோப்பழை (வயற்குளம், பச்சிலைப்பள்ளி), விடத்தல்பழை (விடத்தல் செடிகள் அண்டிய குளம், தென்மராட்சி), வீழுபழை (வீழ்ச்செடிகள் அண்டிய குளம், எழுதுமட்டுவாள்), பழை - வீமன்காமம் (இரு இடப்பெயர்களின் சேர்க்கை, வலிகாமம் வடக்கு), மருக்காரம்பழை (மருக்காரைச்செடிகள் அண்டிய குளம், வவனியா), பட்டிப்பழை (கால்நடைப்பட்டி பயன்படுத்தும் குளம், மண்முனை, மட்டக்களப்பு).

17ம் நூற்றாண்டின் நடுப்பாகத்தில் பேதுருப்புலவர் பாடிய சந்தியோசுமையர் அம்மாளை தெல்லிப்பழையை தெல்லிக்கிராமம் என்று குறிப்பிடுகிறது (இ. பாரசுந்தரம்).

தெல்லிக்கு இருவகையாகப் பொருள்கொள்ளலாம்.

பழையகாலத்து நெடுஞ்சாலைகளில் பல்லக்குத் தூக்கிச் செல்வோர் ஆள்மாற்றிக்கொள்வதற்கு வசதியாக ஆங்காங்கே இளைப்பாறும் இடங்களையும் தங்கள் இனத்தவர்களின் குடியிருப்புக்களையும் அமைத்திருந்தார்கள். சுமந்துவந்த குழுவினர் இங்கு தங்கிவிட இன்னொரு குழுவினர் அங்கிருந்து தொடர்ந்து அடுத்தகட்டம்வரை செல்வர்.

இவ்வாறான பயணக்கட்டங்கள் தெல் அல்லது தெல்லு என்று அழைக்கப்பட்டன. பல்லக்குக் காவிகளும் அஞ்சல் கொண்டுசெல்வோரும் தெல்லுக்காரர் என அழைக்கப்பட்டனர். யாழ்ப்பாணத்தவரான சதாவதானம் நாகதிரைவேற்பிள்ளையின் தமிழ் அகராதியும், யாழ்ப்பாணத் தமிழைச் சேர்த்துக்கொண்ட உவின்சலோ பாதி ரியாருடைய தமிழ் அகராதியும் தரும் விளக்கங்கள் இவை.

ஏமாற்று நினைச் ு ஒருவகையான விளையாட்டும் அதற்குப் பயன்படுத்திய கரு வியுங்கூட தெல் என்று அழைக்கப்பட்டதாகத் தெரிகின்றது. விளையாட்டு மறந்துபோய்விட்டது. ஆனால், மாறாட்டம் பண்ணுபவர்களைக் கண்டிக்கும்பொழுது 'தெல்லாட்டம்' என்று சொல்லி ஏசுவதை நாம் மறக்கவில்லை.

ஒரு கோடியில் இருந்து இன்னுமொரு கோடியில் (தொலைவில்) இருக்கும் இடத்தை தெல்லி என்பது ஈழத்தமிழ்ப் பேச்சுவழக்கு. பல்லக்குக்காவிகளின் நடையை தொடர்ந்து முடுக்குவதுபோல, யாரையாவது ஒரு வேலையைச்செய்ய தொடர்ந்து முடுக்கவேண்டியிருப்பதை 'தெல்லோட்டுதல்' என்று சொல்வதும் ஈழத்தமிழ்ப் பேச்சுவழக்கு.

தெல் அல்லது தெல்லு என்ற சொல்லுக்கு முற்கூறிய அகராதிகள் தரும் இன்னொரு விளக்கம் நெடும்பாத்தி என்பது. வரம்பு குறுகியதாகவும் பாத்தி நீளமாகவும் இருக்கவேண்டிய பயிர்நில அமைப்புக்குப் பெயர் இது. இப்படி, நீளமாகப் பாத்திவிட்டு வரம்பு கட்டுவதற்குத் 'தெல்லுக்கட்டுதல்' என்று பெயர். இது இன்றும் வழக்கிலிருக்கும் சொற்பதம்.

யாழ்ப்பாணத்தின் வரண்டநில நெற்பயிர்ச் செய்கை மழையையும் வெள்ளவாய்க்கால்களையும் சிறுகுளங்களையும் கிணறுகளையும் நம்பியிருப்பது. மழை போதாவிட்டால் இறைப்பு நீர்மட்டத்தை ஒழுங்குபண்ண வயற்பரப்பின் குறிப்பிட்டசில இடங்களில் முன்னேற்பாடாக வரம்புகள் கட்டுவது 'தெல்லுப்போடுவது' என்றும், புழுதிவிதைப்பு விதைத்த ஒருசில நாட்களுள் வயற்பரப்பின் நிலமட்டம்பற்றிய முன்-அநுபவம் உள்ளவர்களால் செய்யப்படவேண்டிய முக்கியவேலை இது என்றும் கூறுகிறார் மாதகல் வீ. சிறீகதிர்காமநாதன்.

தெல், தெல்லு, தெல்லி ஆகிய சொற்கள் தரும் இருவகையான பொருள்களும் ஒரு மூலத்திலிருந்து வந்தவையாகவே தோன்றுகிறது.

ஈழத்தமிழில் பொருள் செறிந்து வழங்கும் இச்சொற்கள் பழந்தமிழ் நிகண்டுகளிலோ இலக்கியவழக்கிலோ இல்லை. இவ்வாறாகப் பொருள்தரும்வகையில் சிங்களமொழி வழக்கிலும் இச்சொற்கள் இல்லை.

பழந்தமிழ் வழக்கிலிருந்த தெற்றி என்ற சொல்லின் ஈழத்தமிழ் வடிவங்களே இச்சொற்கள்.

சங்க இலக்கிய வழக்கில் தெற்றி என்பது உயர்த்திக்கட்டப்பட்ட திண்ணை, மேடை

போன்றவை (புறநானூறு 53:3, 283:11-12). தெற்றுவது என்பது தடைப்படுத்துவது (அகநானூறு 387:17). பிங்கல நிகண்டின்படி தெற்றி என்பது அம்பலம் போன்ற பொது இடம் (4:207, 4:211). தெற்று என்பது அடைப்பு என்கிறது உவின்சலோ அகராதி.

திண்ணையை அல்லது முற்றத்து மேடையைக் களமாகவைத்து மகளிர் விளையாடிய ஒருவகை விளையாட்டை 'தெற்றி ஆடுதல்' என சங்க இலக்கியங்கள் குறிப்பிடுகின்றன:

“முதிர் வார் இப்பி முத்த வார் மணல், கதிர் விடு மணியின் கண் பொரு மாடத்து, இலங்கு வளை மகளிர் தெற்றி ஆடும்” (புறநானூறு 53:1-3).

இந்த ஆட்டம் திண்ணையில் ஆடியதால் தெற்றி ஆட்டமா அல்லது மறித்து ஆடியதால் தெற்றி ஆட்டமா என்பது தெரியவில்லை. இருப்பினும், தெல்லாட்டம் என்ற ஈழத்தமிழ் வழக்கும் தெற்றியாடுதல் என்ற சங்கத்தமிழ் வழக்கும் தெல்லி, தெற்றி என்ற இரு சொற்களின் தொடர்பைக் காட்டுகின்றன.

வரம்பிற்கும் வழிப்போக்கர் இளைப்பாறும் மடத்திற்கும் பொதுவாக, மேடை என்ற பொருளுடைய, தெற்றி என்ற சொல் திராவிட மொழிகளுக்கூரியது என வரைவு-செய்கிறது திராவிட சொற்பிறப்பு அகராதி (3444).

ரகர - றகரமும் லகரமும் மாறுபடுதல் மொழிகளின் தன்மைகளுள் ஒன்று. உலகமொழிகள் பலவற்றிலும் காணப்படுவது. தெற்றி - தெல்லி போல இன்னொரு எடுத்துக்காட்டு, தமிழ்நாட்டுச் சம்பாரமும் ஈழத்தமிழ்ச்சம்பலும்.

வழிச்செலவுக்கட்டம், நீள்பாத்தி வரம்பு, என்ற இரு பொருளிலுமே தெல்லி சார்ந்த இடப்பெயர்கள் ஈழத்தில் வழங்குவது குறிப்பிடத்தக்கது:

கற்பிட்டி தலைவில்லுவில் இருக்கும் தெல்லியடி, பொதுக்கிணறு இருக்கும் இடம். முன்னர், அம்பலமும் இருந்திருக்கவேண்டும். மன்னாரில் இருக்கும் தெல்லியான் குடியிருப்பும், கிளிநொச்சி மாவட்ட தெல்லிச்சி வாய்க்காலும், பல்லக்குக்காவிகளின் சமூக அடையாளங்களில் இருந்து வந்தவை. பச்சிலைப்பள்ளி புல்லாவெளியில் இருக்கும் தெல்லியாய் குளம் இருவகையாகவும் வந்திருக்கலாம். ஆனால், வல்வெட்டியில் இருக்கும் தெல்லமுலை, மிகத்தெளிவாக, தெல்லுக்கட்டி உழப்பட்ட நிலத்தைச்சுட்டுகிறது.

தெல்லிப்பழையும் இருவகையாகவும் வந்திருக்கலாம். வழுக்கையாறு வெள்ளவாய்க்காலாக ஓடும் தெல்லிப்பழையில் நீள்பாத்திப் பயிர்ச்செய்கை இருந்திருக்கக்கூடியது. தெல்லிவயல் குளம் என்பதோ அல்லது வரம்புக்குளம் என்பதோ ஒருபொருள். வழிச்செலவில் இளைப்பாறும் இடத்துக் குளம் என்பதோ அல்லது சிவிகையர் குடியிருப்புக் குளம் என்பதோ மற்றொரு பொருள்.

மரபாகவே தெல்லிப்பழை ஊர்களை இணைக்கும் சந்தி இடமாக இருந்ததையும், இதன் முக்கியம் காரணமாகவே 1816 இல் அமெரிக்க மிசனரிகள் இலங்கைத் தீவில் தங்கள் முதல் இருப்பிடத்தை இங்கு, இன்றைய யூனியன் கல்லூரி வளாகத்தில், அமைத்துக்கொண்டதையும் இங்கு குறிப்பிடவேண்டும். அங்கு, அதற்குமுன்னர், ஒல்லாந்தருடைய பள்ளிக்கூடமும் தேவாலயமும் இருந்தன.

சிங்கள தீர்த்தயாத்திரை இலக்கியமான நம்பொத, தெமளபட்டனமவில் (தமிழர் பட்டினம்) இருந்த இடங்களுள் ஒன்றாகக் குறிப்பிடும் தெலிபொல, தெல்லிப்பழையின் திரிபடைந்த வடிவமென்பதில் ஐயமில்லை.

வொன்னம்பலம் இரகுபதி

பேராசிரியர் இரகுபதி மகாஜனாவின் சிறந்த அறிஞர்களில் ஒருவர்

நன்றி: மண்ணிறம் - பிரான்ஸ் 2010

அதிபர் ஜெயரத்தினம் கால சாதனைகள் - தொடருகின்றன.....

1965 தொடக்கம் 1969 வரையான ஐந்து ஆண்டுகள் இலங்கைக் கலைக்கழகம் நடாத்திய இலங்கை முழுவதிற்குமான நாடகப் போட்டிகளில் மகாஜனாவின் நாடகங்கள் முதற்பரிசினைப்பெற்று சாதனைபுரிந்துள்ளன. ஆசிரியர் கவிஞர் கதிர்சாப்பிள்ளை மகாபாரத கதாபாத்திரங்களை வைத்து எழுதித் தயாரித்தவை இந்த நாடகங்களாகும்.

ஐம்பது ஆண்டுகளுக்கு முன்னதாகவே இந்த நாடகங்களில் ஆண், பெண் மாணவர்கள் இணைந்து நடித்துச் சாதனை புரிந்துள்ளனர். இந்த நாடகங்கள் பரகம் தந்த பரிசு என்ற பெயரில் பழைய மாணவர் சங்கத்தினால் நூலாக்கப்பட்டுள்ளது தற்பொழுது அவரின் குடும்பத்தினால் மறுபதிவு செய்யப்பட்டுள்ளது.

மகாஜனாவின் பொற்காலம் என்று 50களின் பிற்பகுதியில் இருந்து 70கள் வரையிலான காலப்பகுதி குறிக்கப்படுகின்றது. தொட்டதெல்லாம் பொன்னான காலம். மகாஜனாவின் கல்விச் சாதனைகள்தான் இவற்றுக்கெல்லாம் பிள்ளையார் கழி. தொடர்ந்து பல ஆண்டுகள் மிக அதிகமான மாணவர்களை பல்கலைக் கழகம் அனுப்பியதுடன் சில வருடங்கள் அதிக மாணவர்களை மருத்துவத்துறைக்கு அனுப்பிய சாதனை கல்லூரிகளாகியது.

தெ. து ஜயரத்தினம்:

தந்தை விதைத்த வித்தை

பெரு விருட்சமாக்கிய தனயன்

ஆங்கிலேயர்ஆட்சியில் சைவமக்கள் கல்விகற்க சிறந்தவொரு பாடசாலை இல்லாத அவல நிலையில் பல கிறிஸ்தவ பாடசாலைகளுக்கு மத்தியில் மனத் தெரியத்துடனும் தீர்க்க தரிசனத்துடனும் மகாஜனக் கல்லூரி என்ற விதையை விதைத்தவர் பாவலர் தெ அ துரையப்பாரிள்ளை. மகாஜனக் கல்லூரி இன்று, வளர்ந்து, பெரு விருட்சமாகி, கிளை பரப்பி, பூத்து, காய்த்து இனிய பழங்களை உலக நாடுகளுக்குக் கொடுத்திருக்கிறது என்று சொன்னால் அந்தப் பெருமை, நவ மகாஜனச் சிற்பி, நமது அதிபர் தெ.து. ஜயரத்தினம் அவர்களையே சாரும்.

ஒரு பண்பான, அன்பான அறிவும் ஆக்கமும் நிறைந்த, கட்டுப்பாட்டைத் தன் கவசமாகக் கொண்ட நமது அதிபர்ஜயரத்தினம் அவர்களது சகாப்தத்தில் கல்வி கற்றேன் என்ற பெருமீதம் எனக்கு நிறையவுண்டு. அதற்கும் கொடுத்து வைத்திருக்க வேண்டும். மாதா, பிதா, குரு, தெய்வம் என்ற வரிசையில் எனக்கு மிகச் சிறந்த ஆசானாக, அருகில் இருந்து என்னை வழி நடத்தி எனது வாழ்வை வளப்படுத்திய தலைவர்ஜயரத்தினத்தைக் குருவாக அடைய என்ன பேறுபெற்றேன்?

அவரிடம் ஆங்கிலம் கற்றேன். அன்று அவரெமக்கு இடித்துரைத்த அறிவுரைகள், ஆக்கமான திருத்தங்கள், ஏன் அடித்த அடிகள் இன்று எம்மை உலகத்தின் எந்த நாட்டிலும் தலை நிமிர்ந்து பணிபுரிய வைத்துள்ளது. திரு ஜயரத்தினம் அவர்கள் கலவித்துறையில் மட்டுமல்லாது விளையாட்டுத்துறை, கலை - கலாசாரம் என்று மனிதனுக்குத் வேண்டிய சகல துறைகளிலும் தனது மாணாக்கரை ஊக்குவித்து, அதற்குரிய வசதிகளை எந்தவித தயக்கமுமின்றி வழங்கி எமது கல்லூரியை இலங்கையிலே முதன்மையான கல்லூரிகளில் ஒன்றாக்கினார்.

தினமும் பாடசாலை தொடங்கியவுடன் எல்லா வகுப்புக்களையும் வலம்வரும் கம்பீரக் காட்சியை வரணிக்க முடியாது. நீண்ட கைகளையுடைய சேர்டைத் தான் அணிவார். வலக்கைச் சேரடினுள் நீண்ட பிரம்பை வைத்திருப்பார். வலது புறமாக, விஞ்ஞான ஆய்வு கூடங்களுடன் ஆரம்பிக்கும் அவரது உலா கிணற்றடியைத்தாண்டி மனையியல்கூட பக்கமாக தகரக் கொட்டிலைக் கடக்கும். பின் வரிசையில் பிரச்சனை செய்யும் பிரமுகர்களுக்கு பிரசாதம் கிடைக்கும்.

அவர் கண்டிப்பானவர் மட்டுமில்லை. கனிவானவர். எமது சாதசரண தர(O/L), உயர் தர

(A/L) பெறுபேறுகள், காலையில் தபால் புகையிரதத்தில் வந்து நேராக அதிபர் வீட்டில்கையளிக்கப்படும். பரீட்சை முடிவுகளை அறிவதற்கு அதிகாலையில் ஆவலோடும் பயத்தோடும் பலவித மனநிலைகளில் மாணவர்கள் அங்கு செல்வார்கள். திறமையான முடிவுகள் மேலும் குறைவான சித்திகள் கீழுமாக அங்கு போடப்பட்டிருக்கும். இந்த முடிவுகளைப் பார்த்து சந்தோசப் பட்டு குதூகலிப்பவர்களுக்கு கைகுலுக்கிப்

அறிவுரைகளும் கொடுத்து அவர்களது நொந்த மனதுக்கு கனிவாக மருந்திடுவார்.

1970ம் ஆண்டு மகாஜனாவின் முதலாம் பிரிவு உதைபந்தாட்டக்குழுவின் தலைவனாக இருந்து முதன்முதலாக ஒரு தமிழ்ப் பாடசாலை அகில இலங்கையின் வெற்றிக் கோஷ்டியாக மறக்கமுடியாது. துர்கையம்மன் ஆலயத்திலிருந்து மகாஜனக் கல்லூரி வரையும்வீரர்களுக்கு மாலையணிவித்து மேள வாத்தியங்களுடன் எமது உயிர்போன்ற ஆதரவாளர்கள் ஊர்வலமாக அழைத்துச் சென்றார்கள். என்னை நடக்கவிடாது தோளில்ஒரு விசிறி(மக்கோனா) வெற்றிக்கேடயத்துடன் காவிச் சென்றார். நாங்கள் அதிபரின் வீட்டை அண்மித்ததும் தயவுசெய்து என்னை இறக்கிவிடுங்கள் என்று கெஞ்சிக் கேட்டு இறங்கி, ஆனந்தக் கண்ணீருடன் மெது மெதுவாக வெற்றிக் கேடயத்துடன் அதிபரை நெருங்கினேன். நான் எதிர்பாராதபடி என்னையும் வெற்றிக் கேடயத்தையும் அரவணைத்தார். எனக்கு தேகமெல்லாம் புல்லரித்தது. என்ன பாய்க்கியம் செய்தேன் என்று திகைத்துப் போனேன். பத்துவருடங்கள் மகாஜனக் கல்லூரியில் படித்தும் இவ்வளவு காலம் சென்றது இந்தப் பாய்க்கியம் கிடைக்க.

அதிபர் திரு தெ.து. ஜயரத்தினம் அவர்கள் மாணாக்ர் அனைவரிலும் அன்பும் அக்கறையும் கொண்ட ஓர் தந்தையைப் போல் நடந்து கொள்வார். தனது அன்பையும் அரவணைப்பையும் கண்டிப்பு என்ற போர்வைக்குள் மறைத்துக்கொண்டு சிறந்த தமிழ்ச் சமுதாயத்தை உருவாக்கினார் என்றால் மிகையில்லை.

பொன்னுத்துரை தர்மகுலசிங்கம்

தர்மகுலசிங்கம் 1971ல் மகாஜனா உதைபந்தாட்டத்தில் இலங்கை வெற்றி வீரர்களான குழுவின் தலைவர்

அதிபர் ஜெயரத்தினம் கால சாதனைகள் - தொடருகின்றன.....

1943ம் ஆண்டு மகாஜனாவின் ஆசிரியராக உதைபந்தாட்டத்தை ஆரம்பித்து வைத்தார். 1955இல் இரண்டாவது பிரிவு வீரர்கள் யாழ் சாம்பியனானார்கள். 1961, 1962இல் மீண்டும் சாம்பியனானார்கள். 1964இல் முதலாம் பிரிவினர் வெற்றி பெற்று சாம்பியன் பட்டம் வென்று தொடக்கிய சாதனை இன்றுவரை தொடர்கிறது. 1967 முதல் 1974வரை தொடர்ந்து எட்டு ஆண்டுகள் முதலாம் பிரிவினர் யாழ் சாம்பியன்கள். 1967இல் முன்று பிரிவினரும் வெற்றி வீரர்கள். 1971, 1978 ஆண்டுகளில் இலங்கையின் வெற்றி வீரர்கள். வெற்றிகளும் சாதனைகளும் தொடரட்டும்.

உதைபந்தாட்டம் தவிர ஹோக்கி, கிரிக்கெட் சாதனைகளும் காத்திரமானவைகளே. இன்று பெண்கள் கரப்பந்தாட்டத்திலும் உதைபந்தாட்டத்திலும் மாவட்டத்தின் சாதனையாளர்கள்.

“ஐயரத்தின மகிமை”

அருவரி என் ஆரம்ப வகுப்பு
 அது முதலாய் மகாஜனாவில் படிப்பு
 வருடம் அது முதல்படிப்பு முடித்து
 வரும் வரையும் பள்ளி அதிபர் பொறுப்பு
 பெருமகனார் ஐயரத்தினம்வசம் இருப்பு
 பெற்றது பல் வளர்ச்சி யுடன் உயிர்ப்பு
 கருவில் தந்தை துரையப்பர் படைப்பு
 கண்ட திவர் கையாலே எடுப்பு.

வகுப்பறைகள் எழு கொண்ட கோலம்
 வளர்ச்சிகண்டு நாற்சதுர நீளம்
 பகுத்தபல துறைசார்ந்த கல்வி
 பயன்தரத் தன் கடும் உழைப்பை நல்கி
 தகுதியிலே உயர்தரத்தைப் பள்ளி
 தான் அமைய மாணவர்கள் பல்கி
 அதிபர் என்ற பதவிக்குப் பெருமை
 அமைய வைத்த இவர் ஆற்றல் மகிமை

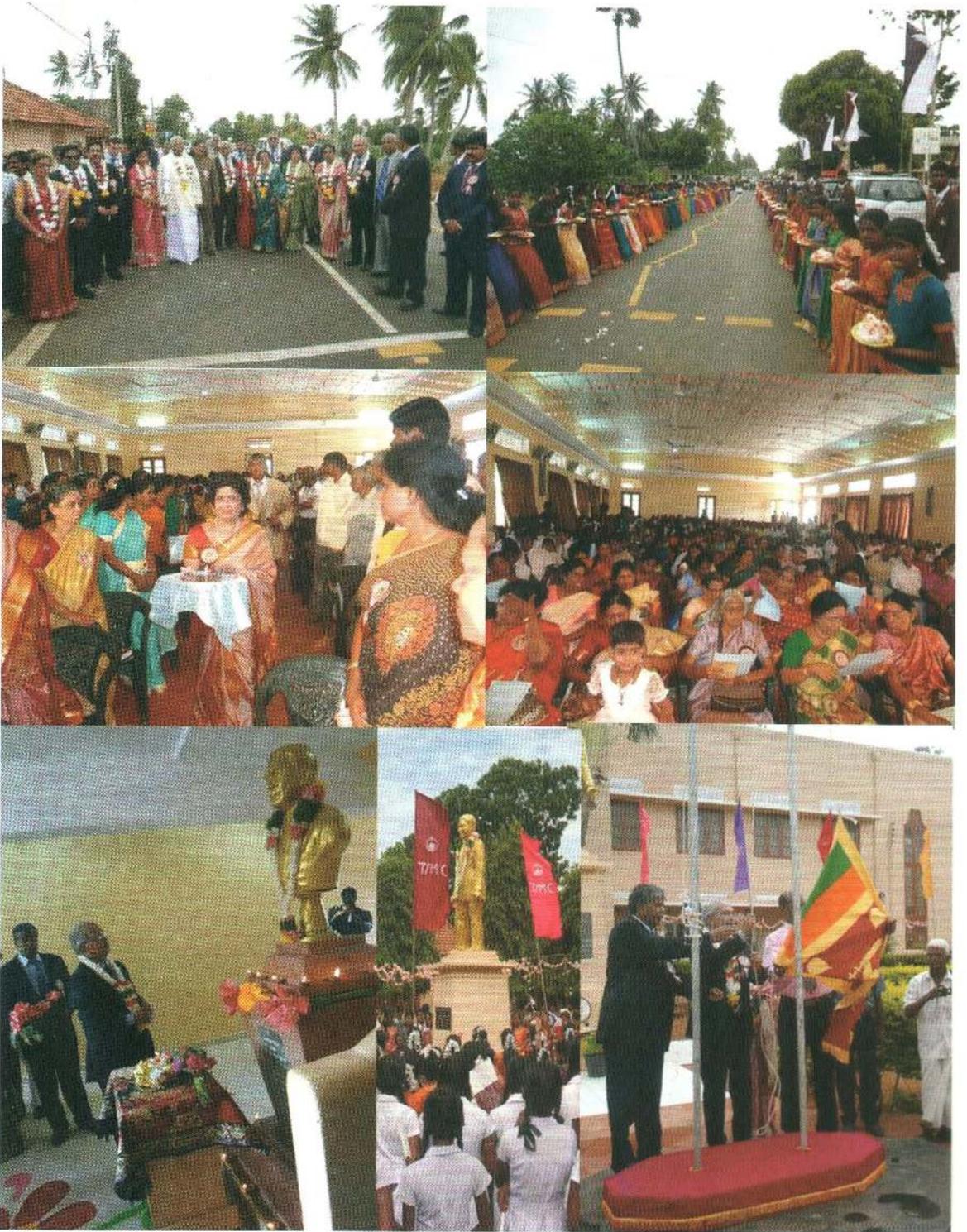
படிப்பென்றால் மகாஜனாவே உச்சம்
 பந்தடிவிளை யாட்டுக்கள் ஊர் மெச்சும்
 நடிப்புக்கலை நாட கத்தில் வெற்றி
 நாற்திசையும் போட்டியில் கைப்பற்றி
 வடிவில் ஒரு புளுதிக் கிராமப் பள்ளி
 வையம் எங்கும் வான்புகளில் வெள்ளி
 விடியல் எங்கள் பள்ளிகாண வைத்தார்
 விகத்தகு இவர் திறனுக்கு ஒப்பு ஆர்?

பவை ஜெயபாலன்

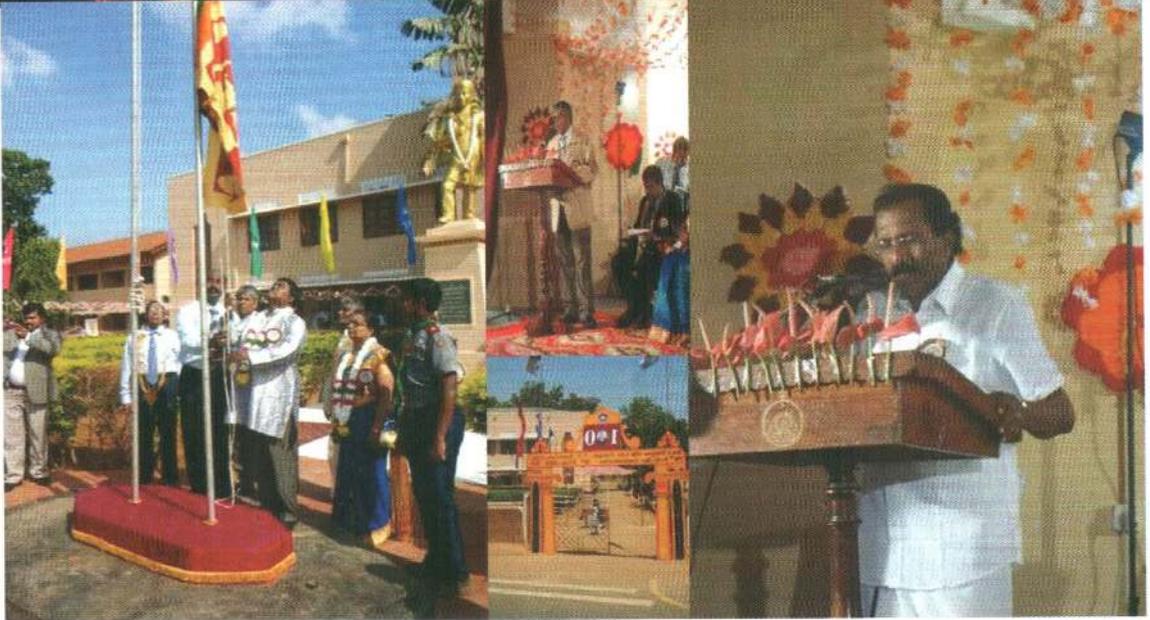
கவிஞர் பவை ஜெயபாலன் அறுபதுகளின் பிற்பகுதியில்
 உருவான டைப்பாளி

பாடசாலைகள்
 தேசியமயமாக்கல் பற்றி
 ஜெயரத்தினம்.....

அறுபதுகளின் ஆரம்பத்தில்
 தனியார் பாடசாலை
 களாக இருந்தவைகளை
 அரசுடமை ஆகும் திட்டம்
 உருவானது. இதன்மீதமாக
 மாநாட்டை மாவட்ட
 பாடசாலைகளின் அதிபர்களும்
 உரிமையாளர்களும் ஆலோ-
 சனைக் கூட்டங்களை
 நடத்தினார்கள்.
 அதுசம்பந்தமான முதலாவது
 கூட்டத்தில் ஐயரத்தினம், அரசின்
 திட்டத்தை ஆதரித்து
 கருத்துக்களைக் கூறினார்.
 எல்லோரும் ஆச்சரியப்பட்டனர்.
 ஐயரத்தினம் மகாஜனாவின்
 அதிபர் மட்டுமல்ல, அதன்
 உரிமையாளரும் கூட.
 அவர் கூறினார்: நான்
 அதிபராகவும்
 உரிமையாளராகவும் மிகுந்த
 கஷ்டத்துடனேயே இதனை
 நடத்தி வருகின்றேன். அரசு
 எடுத்தால் அத்தகைய சமைகள்
 எனக்குக் குறைந்துவிடும். இந்தப்
 பாடசாலை உருவாகி
 நடந்துவரும் நோக்கம் எமது
 ஊரிலும் சுற்றாடலிலும் உள்ள
 பிள்ளைகள் நல்ல கல்வியைப்
 பெறவேண்டும் என்பதே.
 தென்விலங்கையிலிருந்து அரசு
 மாணவர்களைக் கல்விக்காகக்
 கொண்டுவரும் என
 நினைக்கவில்லை. எமது
 சிறார்களே தொடர்ந்தும்
 கல்வியைப் பெறுவார்கள். அரசு
 எடுப்பதனால் எமது
 நோக்கத்துக்கு எத்தகைய
 சேதமும் வந்துவிடும் என நான்
 நம்பவில்லை. எனவேதான் அரசு
 பாடசாலைகளைப்
 பொறுப்பெடுப்பதை நான்
 ஆதரிக்கின்றேன். (1960)

Centenary Celebration at School – October 2013

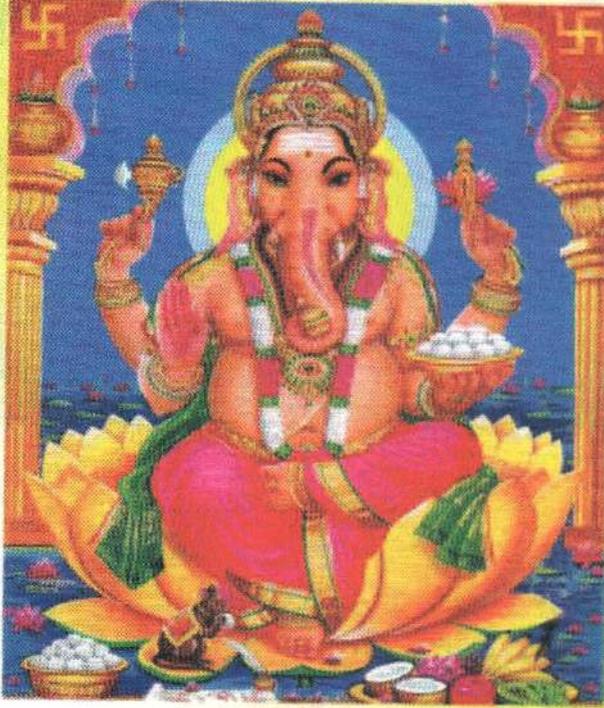
Centenary Celebration at School – October 2013

சகல செல்வங்களையும் அள்ளி வழங்கும்

இலண்டன்

ஸ்ரீ செல்வ விநாயகர் ஆலயம்
London Sri Selva Vinayagar Temple

அழகிய திருமண மண்டபம் மணவறையுடன்
கூடிய சகல வசதிகளும் கொண்ட அிடக்கமான
திருமண மண்டபம். முழுமையான திருமண
package வசதிகளும் உண்டு

Opening Hours

8.00 am - 2.00 pm | 5.00 pm - 9.30 pm

திருவிழா: 13/07/12

தேர்: 05/08/12

மேலதிக விபரங்களுக்கு

020 8911 8934

299-303 Ley Street, Ilford, Essex IG1 4BN

W: www.sriselvavinayagar.org.uk | E: info@sriselvavinayagar.org.uk

LONDON EURO TRAVELS & TOURS

சிறந்த வாகன வசதியும், தங்குமிட வசதியும்
ஏற்பாடு செய்து தரப்படும்

Discounted flight tickets available

Indian Visa Services available

111B Loampit vale
Lewisham
London
SE13 7TG

Tel: 020-8465-9666

Special Fares To
Colombo
India &
European Destinations

Please Contact

Arul

T: 0208 465 9666

F: 0208 465 9888

email: eurotravel_ltd@yahoo.co.uk

DOSA WORLD

SRI LANKAN & SOUTH INDIAN RESTAURANT

Real Traditional Recipes from
Southern part of India...

Now in your place

We do
Outdoor Catering
for all
Occasions

Open 7 Days a Week
Monday - Saturday 12 pm - 11pm
Open Sunday 12pm - 10pm

Hotel Delivery Available
on Orders Over £12

280, Old Christ Church Road,
Bournemouth - BH1 1PH

01202 318535

தீனேஸ் ஜீவலர்ஸ்

மலிவு விலையில் தரமான தங்க நகைகள்
வேண்டுமா லூசியத்தில்...

தீனேஸ் ஜீவலர்ஸ்

பழைய தங்கத்திற்கு அதிக விலை
ஞாபகத்தில் வைத்திருங்கள்

தீனேஸ் ஜீவலர்ஸ்

அட்சய திகதியை முன்னிட்டு
அனைத்து நகைகளும்
விசேட விலைக்கழுவில்

தீனேஸ் ஜீவலர்ஸ்

நவநாகரிக உடைகளுக்கும்,
புத்தம் புதிய சாரிகள்
பஞ்சாபிகள் கொள்முதல்
செய்வதற்கும் நாடுங்கள்

THINESH JEWELLERS & TEXTILES

276 Lewisham High Street Lewisham, London SE13 6JZ

Tel: 020 8613 9569 Fax: 020 8690 4661

www.thinesh-jt.com

வாகனத்தரிப்பிடம் உண்டு

SRI KANTH & CO.

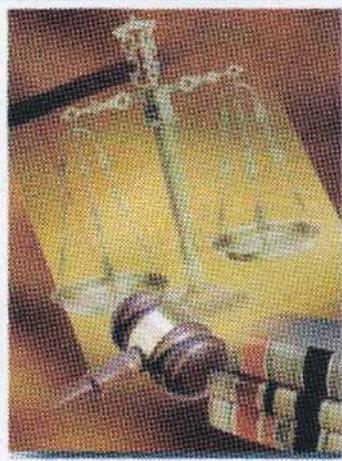
Solicitors

We practise in the following areas of law

- ⌘ Civil Litigation
- ⌘ Consumer Problems
- ⌘ Conveyancing - Commercial
- ⌘ Conveyancing - Residential
- ⌘ Employment Matter
- ⌘ Housing Matters
- ⌘ Immigration
- ⌘ Landlord & Tenant
- ⌘ Liquor Licensing
- ⌘ Matrimonial / Family
- ⌘ Welfare Matters
- ⌘ Wills & Probate

ESTD
1992

2012

Tel: 020 8795 0648 | Mob: 07831 195 979

Fax: 020 8795 0649

557 High Road, Wembley, Middlesex HA0 2DW

Email: info@srikanthsolicitors.co.uk Web: www.srikanthsolicitors.co.uk

Best Wishes

To

Mahajana College OSA UK

100th Year Celebration of

Mr TT Jayaratnam

at

Sivan Kovil, Lewisham

On 27th October 2013

Built on Success

Sponsors of Thavil Legend Mr Thadchanamoorthy Memorial Foundation

67 Hazelmere Close, Northolt , UB56UP . Phone 020 8841 5186.

Lycamobile
Call the world for less

4G
Coming Soon

500 UK Minutes
UNLIMITED

National Bundle

just for

£10
/30 Days

UK Texts

Data

Lyca to Lyca

To buy: dial *139*11044# or text 11044 to 3535

Special Reduced Rates when you activate £10, £20, £30 and £40 national bundle

Sri Lanka

5p
/min

Landline & Mobile

For your **FREE Lycamobile SIM** visit www.lycamobile.co.uk or call 020 7132 0322

Buy and top up online or in over 115,000 stores

Customers may not be able to use this service. Top-ups at all locations subject to top-up kiosk approval.

Special promotional rates available for customers on the Lycamobile National Bundle £10, National Bundle £20 & National Bundle £40 only. All call rates are in pence per minute. Standard terms & conditions apply. Offer valid from 01-05-2013 to 30-11-2013. Lycamobile National Bundle plan valid for 30 days from the date of purchase of the bundle. Any unused minutes will expire after 30 days from the date of purchase. A customer may only buy one Bundle at any time. This offer may be withdrawn at any time in full or in part at the absolute discretion of Lycamobile UK Ltd. Unlimited offer is subject to a fair usage of 3000 'text/Data per month per customer. Usage in excess of your allowance will be charged at standard rates. Promotional period valid from 01-05-2013 until 30-11-2013.

Lyca mobile
Call the world for less